

Ana Méndez

Vyššie
úrovne
duchovného
boja

Ochrana pred odvetou

Odpovede na ťažké otázky
spojené s duchovným bojom

Predslov C.Petra Wagnera

Sloboda od obetí

Naša vízia

Naším cieľom je duchovne krmiť Boží ľud
hlásaním
a vyučovaním a taktiež niesť Slovo Božie
všade tam,
kde je to potrebné.

Warszawa 2005

OBSAH:

PREDSLOV	4
ÚVOD	5
KAPITOLA I	
Božia armáda ochromená strachom	7
KAPITOLA II	
Kto je Ana Méndez?	11
KAPITOLA III	
Správny pohľad na duchovný boj	22
A. Spravodlivá vojna	22
B. Vojna sa odohráva v nebeských oblastiach	25
1. Aký je duchovný svet?	25
2. Ježiš zničil celé diabolské kráľovstvo a dal nám autoritu	30
Autorita anjelov a autorita cirkvi.....	31
• Zle pochopené verše	34
• Ježišov súcit príčinou vojny	36
KAPITOLA IV	
Kto je povolaný do vojny?	41
A. Armáda vybraná Bohom	41
B. Kto sa nemôže zúčastniť vo vojne?	43
C. Kto sa hodí do vojny na najvyššej úrovni?	43
1. Prorocká a apoštolská autorita	43
2. Nebeský výber.....	44
3. Bojovníci svetla	46
4. Nebesia bojujú proti vybraným	49
5. Naša zbraň je silná v Bohu	51
KAPITOLA V	
Obete vojny	53
A. Kto sú tí, ktorí zažívajú nešťastné príhody	53
B. Skutočne sa diabol môže dotknúť pomazaného	54
1. Musíme rozpoznať každé spojenectvo, ktoré môžeme mať s diablom	54
2. Keď sme nesprávne zorganizovaní, zaútočí na nás diabol	59
C. Obete a poškodení v Božom tábore	61

KAPITOLA VI

Je to Božie dielo, či útok nepriateľa ?	68
A. Duchovný boj nás vystavuje Božej spravodlivosti a Jeho sláve	68
B. Môže skutočne diabol viesť protiútok, keď už vojnu vyhral Boh?	74
C. Útoky počas vojny	75
D. Boj v nebeských oblastiach a víťazstvo	76
Tréning	78

P r e d s l o v

Cirkev je povolávaná k novému druhu boja, ktorý zriedkavo zažívala v priebehu svojej 2000 – ročnej histórii. Jednako povstane hlasný protivojnový ruch /pohyb/ ohlasujúci, že Ježiš Kristus nám nedal autoritu nad nepriateľom. Nepoznám nikoho iného, kto by sa mohol lepšie vyjadriť k existujúcej situácii, než Ana Méndez Ferrell.

Ana pred nami odokrýva nielen biblickú znalosť na túto tému, ale aj vlastné skúsenosti z tejto oblasti, ukazujúc cesty, ktorými musíme ísť. Táto znalosť sa týka ako kráľovstva svetlosti, tak aj temnosti – celého duchovného sveta.

Táto knižka je povinným čítaním pre každého slúžiaceho kresťana.

C.P.Wagner
Kancelár Wagner Leadership Institute

Ú V O D

Ja som prikázal svojim posväteným, aj som povolal svojich hrdinov pre svoj hnev, tých, ktorí sa veselia z môjho vyvýšenia. Zvuk množstva počuť na vrchoch, podobný zvuku mnohého ľudu, zvuk, hukot kráľovstiev, zhromaždených národov: Hospodin zástupov prehliada vojsko do boja. / Iz. 13: 3-4 /

V posledných časoch Boh zhromažďuje novým spôsobom svoje vojenské oddiely k boju a k víťazstvu vo veľkej bitke o ľudské duše, preto tiež jasne upozorňuje na vojnu, ktorá prebieha v nebeských oblastiach.

Aby sme týmto spôsobom bojovali, musíme porozumieť základným princípom, ktoré nás uchránia pred porážkou.

Táto knižka je ovocím osobnej skúsenosti a hlbokého zjavenia na tému duchovného boja. Verím, že sa musíme viac deliť so skúsenosťami, než opierať sa len na teológiu. Musíme sa učiť zo skúseností pionierov, ktorí zaplatili za ne vysokú cenu. To nám dovolí víťazne vyjsť z boja.

Podľa mojej mienky tí, ktorí sa zdali byť kompetentnými v oblasti duchovného boja, povolanými, aby vrhali svetlo na nebezpečenstvá a možné omyly, aby navrhovali stratégiu boja, stali sa zdrojom chýb a účinne stlmili vojnu.

V každom veľkom pohybe Ducha svätého vzbudzoval diabol ľudí, ktorí sa protivili Bohu a Jeho plánu. Oni osobne neprežili Božie zjavenie na to, čo robí Pán a mali len svoje „hlboké presvedčenia“.

Kráľ Saul mal tiež „hlboké presvedčenie“ ako poraziť Goliáša, myslel, že treba použiť ťažkú výzbroj. Jednako, bol to mladý Dávid, ktorý mal zjavenú pravú Božiu múdrosť a Božie pomazanie, aby porazil Goliáša. Tento typ mocného pomazania a zjavenej Božej múdrosti seje v duchovnom boji obrovské zničenia v kráľovstve temnosti.

Preto považujem za správne rozhodnutie napísať knižku na tému boja s démonickými vrchnosťami v nebeských oblastiach. Týmto spôsobom chcem dodať odvahy a dať pocit bezpečnosti tým, ktorí ho budú účinne viesť.

Môžeme bojovať a súčasne sa vyhnúť utrpeniu, spôsobenému odvetou nepriateľa. Aby tak bolo, musíme poznať zásady boja a dodržiavať ich.

Táto knižka je plná zjavení, o ktorých sa všeobecne v Tele Kristovom nehovorí. Život vnorený v Bohu mi dal nahliadnúť do duchovnej skutočnosti, prinášajúc moc k ničeniu diablových diel. Tiež si povieme o chybách, ktorých sa dopúšťali pionieri /priekopníci/ a napriek tomu si Boh vzdelal svoju armádu. Taktiež sú tu hlboké úvahy na tému vojny, ktoré prišli po mnohých víťazstvách.

Verím, že to Boh spôsobil, aby vznikla táto knižka, aby vyšlo na svetlo veľa otázok dávaných významnými bojovníkmi. O týchto otázkach sa nehovorí v teologických knižkách, hoci sa vynárajú v podobe otázok, keď diabolský zmätok skúša znechucovať pravých bojovníkov do boja.

Nech Boh osvieti tvoju myseľ počas čítania tejto knižky tak, aby bola pre teba podnetom k „zverbovaniu sa“ do Svetovej armády živého Boha.

Kapitola I

Božia armáda ochromená strachom

Lebo nám nedal Boh ducha bojzlivosti, ale
moci a lásky a zdravého rozumu.

/ II.Tim. 1: 7 /

Začiatok zjavenia o chápaní duchovného boja pripadá na včasné deväťdesiate roky XX storočia. Boh začal odstraňovať záclonu zo Slova a niekoľko prorokov začalo chápať zásadám duchovného sveta, jeho štruktúre a rozmiestneniu démonických síl. Pán dal tiež múdrosť k premáhaniu pevností v nebeských oblastiach a k volaniu o otvorenie nebies, ktoré by mohlo premeniť mestá a národy. Tak sa zrodila mocná celosvetová armáda, ktorá začala potriasť oblasťami, nad ktorými vládla tma. Týmto spôsobom umožnila prudký rozvoj Božieho kráľovstva na zemi.

Z milosti Božej som časťou tejto armády, jedným z jej generálov. Vďaka neopísateľnej Božej moci som vyhrala niekoľko slávnych bitiek v pár „najtmavších“ miestach na zemi. Viedli sme nespočetné vojny proti mocným teritoriálnym duchom v nebeských oblastiach, prinášajúc slobodu miliónom ľudí zviazaných strašným diablovým jarmom. Videli sme neobvyklé prebudenia na miestach, do ktorých preniknúť s evanjeliom bolo prakticky nemožné. Presne na tých miestach, ktoré boli cintorínmi pastorov, kde okultné sily nepriateľa držali cirkev v stave letargie /ľahostajnosti/ a apatie.

Vo väčšine národov, ktoré sú zviazané najsilnejšími démonskými silami, nemajú cirkvi ani poňatie ako sa brániť pred diablovými útokmi. Nepriateľ ich roztrháva na kúsky ukrutným krvavým spôsobom, zatiaľ čo milióny ľudí sú denne uvrhované do pekla.

Vo svojom milosrdenstve vzbudil Boh armádu odvážnych bojovníkov, ktorí majú odvahu vzdorovať mocnostiam zla, hotových obetovať všetko, aby týmto spôsobom prekliesnili cestu evanjeliu a spasili milióny duší.

V tomto boji velí sám Boh cez svojich prorokov. Jeho udivujúce výsledky sú už viditeľné a hmatateľné. To inšpirovalo iných ľudí, aby nás nasledovali. Niektorým sa to podarilo, zatiaľ čo iní sa stali obeťami vážnych nešťastí.

Dôvodom týchto nešťastí je to, že nie každý kresťan je povoláný, aby bojoval v prvých líniach frontu. Namiesto toho tí, ktorí sú povolaní, sa

musia najprv naučiť, ako sa ochrániť pred diabolskými útokmi. Sú tiež takí bratia, ktorí motivovaní vlastnými citmi, robiac poza akejkolvek authority, sa bezstarostne vrhli do moci teritoriálneho nepriateľa a vyšli z boja poranení.

Toto nešikovné konanie podráždilo diabla do protiútok. Jeho odveta spôsobila veľa katastrof. Jednako najväčšou porážkou je to, že nepriateľ využíva tieto nešťastia, aby strašil celú cirkev duchovným bojom. Takto pôsobí satan – skúša ochromiť pravú Božiu armádu a zadržať ju pred rozširovaním evanjelia v národoch, držiac ich zďaleka od prijatia oslobodenia.

Žiaľ, veľa prorokov, pastora a vedúcich je utláčaných dôsledkami konania ľudí, ktorí podcenili zásady duchovného boja. Zatvárajú vo svojich cirkvách dvere duchovnému boju, nerozširujú zjavenia o vzniku Božej armády. Ťažko sa tomu diviť, ale nedostatok porozumenia, neznalosť a strach nepochádzajú od Boha, ale od diabla a sú časťou jeho presne zostaveného plánu, aby vyhral bitku.

Mnoho pastora sa stavia proti ničeniu pevností nepriateľa v nebeských oblastiach. Jednako nerozumejú tomu, že sa neprestane bojovať len preto, že sa Božia armáda zdržiava od boja. Diabol nebude stáť so založenými rukami, pretože cirkev nechce bojovať. Či sme tisíckrát nepočuli, že on prichádza, aby kradol, zabíjal a ničil? Oveľa ľahšie je vyrabovať dom, v ktorom nie sú ozbrojení strážcovia, ani bojovníci pred vchodom, ako napadnúť dom, ktorý stráži armáda vyzbrojená dokonalou zbraňou.

Diabol používa mocných duchov teroru, aby ochromil a rozbil Božiu armádu. Vovádza ich do cirkvi pod prikrývkou hesla, že „lepšie je byť rozvážnym a konzervatívnym“, v čo aj ja silno verím. Toto presvedčenie je uvoľňované preto, že nepriateľ utrpel neodvratné straty a musí nás zastaviť akýmkoľvek možným spôsobom.

Na celom svete sa celý čas objavujú nové teológie hlásajúce, že Pán nedal Božiemu ľudu silu, aby mohol bojovať proti vrchnostiam a silám v nebeských oblastiach. Tieto teológie strašia, že ak to začnú kresťania robiť, stanú sa obeťou strašných nešťastí.

Teológia musí byť opretá na Božom slove a nie na zlých skúsenostiach ľudí, ktorí ignorovali Boží hlas, riadiac sa vlastnými citmi.

Pán mi dáva možnosť cestovať po celom svete a počúvať hlas neobvyklých príhovorcov, ktorých chce použiť v ničení diablových diel a v zavedení svojho Kráľovstva na zemi. Žiaľ, rôzne chýry a knižky napísané v opretí o teológie povzbudzované strachom, vovádzajú medzi nich zmätok. Božia sláva nedosahuje nezevanjelizované oblasti zeme preto, že Božia armáda je ochromená strachom. Bojí sa nešťastí, ktoré by ju mohli zasiahnuť, ak by išla do boja. Tieto „doktríny“ znemožňujú prácu na Pánovej žatve a zadržujú rozvoj Božieho kráľovstva.

Veľmi ľahko je ľuďom povedať: *Nepodnikajte duchovný boj o mestá, kde bolo evanjelium zvestované pred mnohými rokmi.* Jednako, keď my si spievame v našich pekných svätyniach“ Haleluja“, ľudia v Afrike, Latinskej Amerike a Ázii sú trhaní diabolskými silami. Mocní teritoriálni duchovia čarov ničia našich bratov a jediná vec, ktorú počujú je: *Nezačínajte boj.* Žijú teda v beznádeji, bez sily, odovzdaní do vôle diablovej.

Stretávam veľa pastorov hovoriacich: *Moja cirkev je veľmi malá a položená na území pôsobenia čarodejníc. Zlí duchovia vchádzajú do môjho domu a budia môjho syna, hádžuc ním o stenu. Je dieťaťom, ktoré odovzdalo svoj život Pánovi. Nehľadiac na to, nemáme ani poňatia ako sa brániť.* Navštívila som tiež cirkvi založené medzi líniami síl, nazývaných taktiež ley lines / výraz vysvetľovaný niekedy ako línia geomantického žiarenia, používaná v prútkarstve a okultizme/, ktoré teritoriálni duchovia doslova trhajú na kúsky. Je tam plno chorôb, cudzoložstva a špiny, lebo ľudia sa nikdy nenaučili vzdorovať diablovej.

Raz som bola pozvaná do veľkej cirkvi v Colorado Springs, kde mi bolo povedané: *Útočí na nás smrť, starší ľudia zomierajú jeden po druhom a mnohí majú vízie a strašné sny, v ktorých vidia hlavného pastora ako mŕtveho. Nevieme, čo robiť.*

Cirkev bola postavená na starom cintoríne a teritoriálni duchovia sa dožadovali krvi, pretože ich sanktuárium /pohrebisko/ bolo zneuctené. Ak by sme nebojovali s týmito teritoriálnymi vrchnosťami v nebeských oblastiach, pastor by bol dnes už mŕtvy.

Zdesenie, záhuba, rozptýlenie bojovníkov, zahodenie zbraní, strach pred bojom a mliaždiacou diablovou odvetou – to nie je ovocie Božej doktríny. Z druhej strany je jednako potešujúce to, že tie takzvané doktríny odstránili z prvej línie frontu tých, ktorí tam nikdy nemali byť. Dokiaľ ešte sú tieto doktríny v Tele Kristovom, je múdre vyhnúť sa im.

Samozrejme, to neznamena, že diabol nebude obracať pozornosť na tých, ktorí nie sú povolani do boja. Každý kresťan musí byť vyzbrojený a vedomý si nepriateľovej taktiky. Nikto nezostane mimo dosahu útokov z nebeských oblastí a pochybujem, že keď sa už útok blíži, že môže povedať diablovej: *Prepáč, ale my nebojujeme s vrchnosťami v druhom nebi, teda nechaj nás na pokoji.* Brat môj, je lepšie, aby si bol pripravený, lebo prví neotvárajú oheň kresťania. Diabol sa nachádzal na našom území, strieľal napravo a naľavo, ničil naše spoločenstvá a zvádzal milióny ľudí do pekla / vrátane tých, ktorých miluješ, dokiaľ nezačneš za nich bojovať/, dlho predtým, než sme začali hovoriť o duchovnom boji.

Pocítila som, že Boh chce, aby som napísala túto knižku nie preto, aby som na kohokoľvek útočila, ale aby bol urobený koniec dezorientácii a vlne strachu, ktorá bola uvoľnená proti pravej Božej armáde. Mojim cieľom je otvoriť ti oči pravde, ktorú Boh chce pre teba, na smelosť,

odvahu a na pravé pomazanie do boja. Boh ho chce navrátiť tým, ktorí sú povolání, aby boli časťou armády plnej slávy, ktorá bojuje spolu s Kristom.

Žehnám ľuďom s naklonenými srdcami, za ich snahu chrániť Boží ľud pred nepotrebnými chybami. Vždy treba pamätať na to, že nebojujeme *s krvou a telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.* / Ef. 6:12 /

Toto je svedectvo jedného z Božích generálov. Bojoval proti vrchnostiam, mociam, vládcom temnosti na najvyšších úrovniach v druhom nebi a zvíťazil, neutrpel žiadnu stratu.

Chcem predstaviť podrobnejší rozbor duchovného boja v druhom nebi a ukázať, ako víťaziť v Kristovej autorite, vyhýbajúc sa nepotrebným omylom. Táto knižka nie je opretá na cudzích skúsenostiach, ale na mojom vlastnom porozumení duchovného sveta a na prežitíach v tejto oblasti, ktoré mi boli dané vďaka Božej milosti.

Mojou hlbokou a úprimnou modlitbou je, aby Božia armáda povstala v smelosti a odvahe, bojujúc v múdrosti Najvyššieho, až bude zem plná poznania Božej slávy.

Kapitola II

Kto je Ana Méndez?

Všetko je možné veriacemu.

/ Mar.9: 23 /

Toto je svedectvo toho, ako ma Boh zachránil od toho, aby som bola kňažkou woo-doo a povolal do svojej služby.

Mala som osemnásť rokov, keď sa Ježiš osobne zjavil v mojej izbe. Bolo to obdobie dažďov, teda nočné nebo bolo zamračené. Bola som v mojej spálni, kde som sa pripravovala k záverečným skúškam, keď ma niečo vyrušilo z učenia. Začala som pociťovať, ako ma akási mocná sila ťahá smerom k oknu. Naplnená zvedavosťou som podišla, skúšajúc uvidieť silu, ktorá ma privolávala.

K môjmu údivu som uvidela uprostred mračien ohromné, jasne svietiace svetlo. Pripomínalo to gigantickú hviezdu, niečo, čo som nikdy v živote nevidela. Čakala som niekoľko minút a skúšala som uhádnuť, čo to môže byť, keď sa zrazu to intenzívne svetlo odtrhlo od hviezdy, prešlo cez moje okno a zaplnilo izbu oslepujúcim jasom.

Padla som ako mŕtva na dlážku, nebola som schopná zdvihnúť tvár, ani pohnúť akoukoľvek časťou tela; nemohla som zadržať slzy, tečúce z mojich očí, moje srdce nemohlo zniesť neopísateľnú lásku a nekonečnú dobrotu. V mojom vnútri vrela zvláštna zmes pocitov. Cítila som sa špinavá a nič neznamenajúca a zároveň som sa cítila najšťastnejšou ženou na svete.

Zrazu som prestala vidieť to, čo ma obklopovalo. Ocitla som sa v nádhernom vytfžení, nerozumela som, čo sa dialo, ale moje oči mohli vidieť Pána Ježiša v celom Jeho majestáte! Bola som ponorená v Božej múdrosti a láske. Počas tejto skúsenosti som videla ako spolujestvuje celá veda/vedomosť, znalosť/ a ako je vyjavovaná. Nič nebolo predomnou zakryté.

Nešikovne som na kúsok papiera písala to, čo Pán ku mne hovoril. Nevieť koľko hodín minulo. Potom postupne, pomaly začalo videnie miznúť. Ležala som na dlážke, zaliata slzami, držiac v ruke kúsok papiera, na ktorom bolo napísané: *Ja som tvoj Pán, Ježiš Kristus. Prichádzam ti povedať, že príde čas, v ktorom sa ti dám poznať. Budeš mojou služobníčkou a prídem k tebe cez muža s belasými očami.*

Od tej chvíle som sa hlboko zamilovala do Ježiša. Začalo sa zúfalé hľadanie Boha a spôsobu, aby som Mu slúžila. V tom čase nikto nepočul – prinajmenej v mojom prostredí – o kresťanských cirkvách v Mexiku, kde som vyrastala. Bola som vychovaná ako katolíčka, teda začala som moje hľadanie na jedinom mieste, ktoré sa mi vynorilo v mysli - v rímskokatolíckom kostole.

Onedlho po mojom stretnutí s Ježišom, v roku 1974 som odcestovala do Francúzska, aby som sa tam usadila. Bývajúc v tomto kraji som sa rozhodla, že sa budem zúčastňovať na omšiach a každý deň prijímať komúniu. Týmto spôsobom prešli dva roky, bez stopy najmenšieho prejavu Jeho prítomnosti.

Pamätám si ako som chodila po parku a hovorila ľuďom, aké je dôležité pre nich hľadanie Ježiša, pretože On je naším Spasiteľom. Z toho dôvodu som bola stále pokorovaná a potupovaná, ale vedela som, že som našla pravdu a že svet musí tú pravdu poznať. Nehovorila som o potrebe čítania Biblie, pretože sama som tej potrebe nerozumela, lebo v krajoch Latinskej Ameriky, kde som vyrastala, bolo čítanie Písma svätého zakázané – výnimku predstavovali kňazi.

Prenasledovania zo strany ľudí, ktorí ma nerozumeli, ako aj ľahostajnosť a chlad katolíckeho kostola, postupne vo mne hasili oheň, až som jedného dňa došla k záveru, že prinajmenšom pre mňa v tomto kostole Ježiš nie je. Prestala som chodiť na omše a začala som hľadať niekde inde. Tak som sa vlastne začala zúčastňovať východného náboženstva, kde mi bolo hovorené o „Avatar“ /vtelení/ nazývanom Ježiš, pretože som ho jednoducho chcela nájsť, kdekoľvek by nebol. Po dvoch rokoch jogy a meditácii som si uvedomila, že nádherný Ježiš, ktorý ma navštívil v mojej izbe, keď som sa učila na skúšky, nie je prítomný v tejto filozófii.

Vtedy mi niekto povedal, že jediná cesta k opätovnému stretnutiu s Ním je prostredníctvom niekoho osvieteného a zároveň, že privilegium takéhoto stretnutia zažil len málokto. Ak som teda bola vyvolená, tak mi budú môcť pomôcť. Dostala som informáciu o človekovi, ktorý mal skutočne také schopnosti. Tak som sa vlastne stretla s mocným okultistom, čarodejníkom na vysokej intelektuálnej úrovni, dobre vzdelaným v najhlbších prúdoch okultizmu.

Rozhovor s ním bol fascinujúci. Hovoril o Bohu, vesmíre, magických silách a svetoch takým spôsobom, že mi zatajovalo dych. Povedala som mu o mojich hľadániach Ježiša a Jeho kráľovstva a o tom, ako veľmi som túžila poznať mocného, nadprirodzeného Ježiša, nie mŕtveho, visiaceho na kríži na katolíckych oltároch. Očarujúco sa usmial a povedal, že on je rozhodne vhodnou osobou, ktorá mi skutočne môže pomôcť.

Zobral Bibliu a otvoril ju v ev. Jána 3.kapitole, v ktorej Ježiš hovorí Nikodémovi o znovuzrození. Potom povedal: *Aby si to dosiahla, musíme dať najprv tvojho ducha duchu smrti cez umieranie pre telesné a materiálne veci tohoto sveta. Nikto nemôže byť znovuzrozený, kým tieto veci neuplynú. Pochopením princípov smrti budeš schopná dostať sa k nádhernému životu Ježiša.* Otvorená Biblia a moja zúfalá nádej na nájdenie Ježiša mi postačili pri mojej nevedomosti, aby som padla do najstrašnejšej diabolskej pasci môjho života.

Naplánovali sme obrad môjho zasvätenia, zakladajúci sa hlavne na obetovaní zvierat opísaných v 3.Moj. Osoba prechádzajúca zasvätením musela byť bezpodmienečne kúpaná v krvi, čo podľa černokňažníka reprezentovalo krv preliatu v zadosťučinení. Keď som prišla do jeho domu oblečená v mojom bielom obradnom odeve, čakal na mňa oblečený v dlhom čiernom rúchu s červeným golierom; jeho asistent bol oblečený takým istým spôsobom.

V prostriedku izby stál dlhý stôl, prikrytý dlhým čiernym plášťom. Na každom jeho rohu boli postavené sviece. Soška sv. Terezy, patrónky smrti, stála vpredu na stole. Po jednej strane sa nachádzal dopredu pripravený kozub, palice a govies / boli to zatvorené keramické nádoby, obydlie pomáhajúcich duchov /. Palice boli prostriedkom používaným duchom smrti ku dorozumievaniu sa - také bolo vysvetlenie černokňažníka. Na druhom konci stola stálo veľa sošiek svätých a panien, ktoré vyzerali tak, ako keby pozorovali obrad. Neprekážalo mi to, lebo to boli tie isté sošky, ktoré som predtým vídavala v katolíckych kostoloch. Boli so mnou tri panny, ich úlohou bolo pomáhať mi a robiť spoločnosť počas zasväcovania.

Nakoniec nastal čas. V pozadí bolo počuť prekrásnu Wagnerovu symfóniu. Tento druh hudby je časťou magického zvädzania. Temná strana duchovného sveta nepoužíva len hlučné zvuky rock'n'rollu, ale tiež hudbu, ktorá zvädza zmysly, rozrušuje každú čiastku duše a vyvoláva vznešené pocity. Sú to nepriateľove stratégie, aby oslabil ochranu, jemne prenikal a opantával nepozorné duše. V atmosfére bolo prítomné mocné, znásilňujúce vyčkávanie, ktoré vytváralo túžbu pokračovania obradu.

Čarodejník začal privolávať duchovné moci, ktoré mali byť účastné môjho zasvätenia. Potom po sérii zaklínaní zobral chlieb a víno a podal mi ho ako symbol zmluvy. Pomaly sa začal meniť, teraz začala cez neho hovoriť iná osobnosť, jednako stále s magickým a jemným očarením.

Potom zobral obetných vtákov, dvoch kohútov a dvoch bielych holubov. Krvou kohútov omyl portréty svätých a panien, privolávajúc hodiace sa im mená afrických bohov, ktoré každá z nich reprezentovala. Potom odťal hlavy holubom a rozliat nado mnou ich životodarnú tekutinu. Skôr ako sa to stalo, sprevádzajúce dievčatá ma odvedli do oddelenej

miestnosti, vyzliekli ma a ovinuli ako múmiu, pripravujúc k pohrebnému obradu. Keď som už bola zavinutá v pohrebnej bandáži, zanesli ma späť a položili na stôl prikrytý dlhým čiernym plášťom – symbolizoval moju truhlu.

Čarodejník prešiel k čítaniu katolíckeho pohrebného obradu, privolal ducha smrti, aby prišiel do mňa, potom skončil hovoriac: *Ana Méndez! Odpočívaj v pokoji!* Potom zhasol svetlo, len štyri sviece obklopujúce moju truhlu, boli stále zapálené. Zostala som v miestnosti sama s mojimi dievčatami, pozbavená pohybu z dôvodu zabandážovania. Cítila som intenzívny strach a zároveň som zažívala neznáme, neobvyklé pocity.

Dlhý čas jediným zvukom, ktorý som počula, bolo tikanie hodín. Zrazu som pocítila ako ma ovládla neobvyklá sila a hneď som sa ocitla mimo svojho tela, vznášajúc sa uprostred miestnosti. V tom momente palice opreté o kozub sa zdvihli bez ničej pomoci a začali jemne klopať o dlážku, akoby v pochodovom tempe. Bola som ohromená, pozerajúc na to zhora. Zrazu sa z portrétu sv. Terezy začala vynárať postava z čierneho dymu, s roztvorenými kostnatými dlaňami. Mala dlhé, postrapatené vlasy a hroznú tvár. Ostrými, špicatými nechtami si spravila cestu do môjho tela, ktoré naďalej ležalo na stole. Chcela som kričať, zastaviť to, ale nebola som schopná urobiť nič z ohľadu na postavenie, v ktorom sa nachádzal môj duch. V priebehu niekoľkých sekúnd sa ponorila do mňa a už som ju nemohla vidieť. Neskôr vyšli z kozuba iné postavy – boli bledozelené, oni tiež vošli do môjho tela.

V tej chvíli sa môj duch vrátil do tela, cítila som silný prietok moci, prechádzajúci cez každú bunku. Mala som pocit, že som nabitá ako vysokovoltová batéria. Magnetizmus, ktorý ma teraz naplňoval, pritiahol palice, ktoré sa položili v podobe kríža nad mojimi prsiami a pazúry neviditeľného vtáka chytili môj mozog. Jedna z mojich panien vydala zo seba dlhý, predsmrtný krik a povedala: *Oni ťahajú moju dušu, berú ma.* Vtedy zrazu vošiel do miestnosti čarodejník a zatiaľ, kým sa jeho asistent zaoberal dievčaťom, pristúpil k uskutočňovaniu môjho znovuzrodenia. Symbolickým spôsobom napodobňoval pôrodnú asistentku, vyťahujúcu dieťa z lona matky. Tým spôsobom ma stiahol zo stola. Potom povedal: *Teraz si sa narodila na novo, narodila si sa pre moc mágie.* Potom ma pomenoval novým menom.

Opustili sme obrad, ale ja som už viac nebola sebou. Od toho dňa som bola celkom posadnutá mocou, ktorá viedla moje kroky vo svete okultizmu. Bola som strašne oklamaná, moja duša bola v spojení s diablom. Samozrejme, nikto ti nepovie, že to si so satanom uzavrela spojenectvo. Budú ťa presvedčovať, že sa zaoberajú bielou mágiou, teda takéto obrady sú neškodné a že len nasledovníci Lucifera sa zaoberajú čiernou mágiou. Čarodejník povedal, že naše spojenectvo bolo uzavreté len s duchmi svetla, ktoré pochádzajú od tých pekných dievčat /panien/,

ktorých poslaním je pomáhať nám v našom každodennom chodení po tejto zemi. Postupne som si začala uvedomovať, že to nebola pravda, ale veta, ktorá ako echo stále znela v mojej hlave bola: *Keď vojdeš na túto cestu, už z nej nie je východ.*

Potom sa začala spolupráca s čarodejníkom:

Robili sme čary, čítali sme z kariet a zakaždým, keď to bolo možné, uvádzali sme do čarov iných ľudí.

Hlasy duchov, ktoré ma ovládli, sa časom stávali čoraz zreteľnejšie. Títo duchovia boli silní, mali schopnosť uzdravovať chorých, prevádzať oslobodenia. V skutočnosti boli zvodní, lebo to, čo sme robili, bolo odsúvanie jedného ducha a jeho nahrádzanie iným. Ľudia sa tešili, veriac, že sú slobodní, ale tí duchovia sa nakoniec na nich mstili.

Čarodejník rýchlo spozoroval moje ohromné schopnosti k mágii. Poprosil ma, aby som sa pripojila do „trojuholníka moci“ spolu s inou čarodejnicou, ktorá bola našou priateľkou. Obrady boli zakaždým čoraz mocnejšie, obeť boli čoraz hojnejšie, zvieratá, ktoré sme obetovali boli čoraz väčšie. Kliatby, taktiež aj démoni, ktorí nás ovládali, boli zakaždým silnejší.

V čase splnu mesiaca sme chodili o polnoci na cintoríny, aby sme „vyťahovali mŕtvych“ /v prenesenom význame/ a robili ich našimi spojencami. Vstup do duchovného sveta a návštevy poslov v preoblečení za anjelov svetlosti, sa stali našim každodenným chlebom. Sila, ktorá vychádzala zo mňa /mojich démonov/, bola zakaždým čoraz viac imponujúcejšia.

Moja osobnosť sa výrazne zmenila a srdce bolo plné nenávisti ku každému. Stala som sa krajne agresívnou osobou, s nepravdepodobnou fyzickou silou, ktorá udivovala dokonca aj mužov. Bola som plná arogancie a pohrdania inými. Vyvinula sa vo mne túžba zabíjať. Chvála Bohu nikdy som nikoho nezabila, ale nachádzala som potešenie v zabíjaní zvierat. Bolo to ako narkotikum, pocit moci, ktorú vylučovali zomierajúce zvieratá.

Keď som rástla v známosti a vstupovala som na nové úrovne okultizmu, diabol sa začal prejavovať taký, aký je. Na začiatku ma navštevoval v podobe neobvykle peknej postavy, poslanej, aby ma učil a zvädzal, aby som sa stala jeho ženou. Jednako sa po čase ukázal ohydným, odpudzujúcim stvorením, ktorým v skutočnosti bol. Jeho jemnosť bola spočiatku očarujúca a fascinujúca, potom sa pretvorila v tyranstvo, ktorému som musela byť poslušná za každú cenu.

V prípade najmenšieho odporu som bola okamžite trápená démonmi, ktorí prichádzali, aby ma bičovali. Môj dom bol celkom posadnutý. Duchovia vchádzali a vychádzali, bývajúc v ňom natrvalo. Trávila som nekonečné noci terorizovaná duchmi, ktorí boli určení, aby ma trápili až do vyčerpania.

Z druhej strany som získala slávu, peniaze a vplyvných priateľov. Jednako som spozorovala, že nakoniec to, čím sa satan chválil ohľadom svojej osoby, nie je pravdou. V tom čase som už bola po mocnom zasvätení, dosahujúc pozíciu kňazky woo-doo a Palo Mayombe /vysoké postavenie v kubánskej Santerii/. To mi dalo autoritu priblížiť sa k vyššej satanistickej hierarchii, dokonca k samému satanovi. Mohla som prosiť o všetko, čo som potrebovala k mojim čarám; jednako boli isté veci, ktoré nezávisle od toho, ako veľa obetí a obradov sme vykonávali, diabol jednoducho nemohol urobiť.

Začala som si uvedomovať, že celá moc, ktorou sa diabol chválil, je ohraničená. Boli miesta, do ktorých jednoducho nemohol vojsť a ľudia, ktorých sa nemohol dotknúť. Bola som na neho veľmi nazlostená, lebo v mnohých prípadoch sa viac chvastal tým, čo môže dosiahnuť, než bol v skutočnosti schopný dokázať. Keď si nakoniec uvedomil, že viem o ňom niečo, čo mi nebolo dovolené o ňom vedieť, rozhodol sa ma zabiť.

Jedného odpoľudnia sme spolu s čarodejníkom odcestovali na trh čarodejníc do Mexika, aby sme kúpili niekoľko vecí, potrebných na obrady. Povedal: *Chcel by som ťa predstaviť patrónovi Bedárovi – takéto meno má moc, ktorá má toto miesto v moci.* Vchádzali sme do mnohých kútikov trhu, až sme došli do veľkého skleného výklenku, ktorý bol prázdny. Znepokojený vzdychol a povedal: *Nie je dobre, zobrali ho, aby sa posilnil / to znamená, že mu išli robiť krvavé obete/. Chcel by som, aby si ho videla, lebo robí veľký dojem. Má postavu dieťaťa bez očí, jeho očné jamky sú prázdne, po jeho lícach tečie krv.*

Keď sme odišli z trhu a prišli sme na miesto, kde bolo zaparkované naše auto, čarodejník začal kričať: *Pozri, pozri, tam je! Vedľa auta, pri tebe!* Nevidela som okolo auta nič, ale obrátila som sa smerom, ktorý ukazoval čarodejník. K môjmu prekvapeniu na mieste vedľa dverí auta, kde niekoľko sekúnd predtým nič nebolo, ležal na zemi žobrák. Podráždený čarodejník začal kričať: *Pozri sa na jeho oči, to je on, to je patrón! Počúvaj! Chce nám niečo povedať.* Bola som ochromená zo zdesenia, nemohla som od neho odtrhnúť oči. Vyšiel z neho hlas, hovoriaci z ducha k duchu: *Prišiel som, aby som sa domáhal niečoho, čo patrí mne.* Potom nám zmizol z očí.

Zanemeli sme. Obidvaja sme vedeli, že chce naše duše v pekle, ale neosmelili sme sa povedať si to navzájom. Od toho dňa visela nad nami smrť, ako by sa niečo prichytilo na naše plecia. Satan nám každý deň opakoval tie isté slová: *Prichádzam pre teba, tvoj čas sa skončil.*

V priebehu tamtoho roku som prežila najstrašnejšie útoky na môj život. Najskôr počas vojny v El Salvados, kde býva časť mojej rodiny, som ochorela tak vážne na zápal pľúc, že som musela ležať v nemocnici. Jednej noci, keď bolo mesto bombardované, vybuchla bomba hneď vedľa nemocnice, v ktorej som ležala. Krátko potom v Los

Angeles v Kalifornii ma dvaja čierni Američania napadli so zbraňou v ruke. Mali v úmysle znásilniť ma a potom zabiť, ale Božia ruka bola nado mnou. Zbili ma a nechali ležať na ulici, nič viac sa nestalo. Neskôr, o dva mesiace, týchto útočníkov chytili a posadili do väzenia, ale dovtedy v tom istom okolí zabili sedem iných osôb.

Zanedlho po tom sa zapálila plynová bomba v mojom byte. Hasila som oheň dekou a vlastným telom, zatiaľ čo diabol kričal: *Teraz zomrieš!*

Potom v Mexiko City bolo strašné zemetrasenie. Dosiahlo 8 stupňov Richtrovej stupnice a vyše 300 000 ľudí zahynulo. Môj byt sa nachádzal v pásme pohromy, kde boli stovky budov zničené. Keď som sa snažila zachraňovať ľudí, uväznených pod ruinami, nastal výbuch domu – odhodilo ma dozadu, jednako sa ma oheň nedotkol, ešte raz som zažila Božiu ruku nad mojím životom.

Diablov hlas bol čoraz silnejší a častejší: *Prichádzam pre teba, patríš mne a zomrieš.* Napätie bolo zakaždým čoraz väčšie. Moje nervy spolu s démonmi, bývajúcimi vo mne, ma ničili. Zdravie sa začalo zhoršovať a začalo na mňa dopadať nervové zrútenie.

V Puerto Rico, kam som odcestovala, aby som si odpočinula, prudká búrka zničila horu blízko miesta, kde som bola. Znovu som ležala privalená ruinami, obklopená mŕtvymi telami. Trpela som na čiastočné ochrnutie svalov tváre, spôsobené zhoršujúcou sa psychickou kondíciou a neustálym napätím.

Tamtoho roku som zažila utrpenia v extrémnej forme. Nakoniec som pochopila, že duša zostane umŕtvená, keď utrpenie dosiahne kritický bod. Cítila som sa ako keby som bola roztrhávaná na kúsky. Použila som slovo „roztrhávať“, pretože som doslova cítila pazúry, trhajúce ma vo vnútri na kúsky. Vtedy som sa ocitla v stave otupenia a dlhé obdobie som nič necítila až do momentu, keď sa bolesť vracala, zakaždým ešte silnejšia.

Diabol ma hodil do najhlbších komnát pekla, kde som videla stratené duše, bité a pálené k radosti svojich katov. Jeden raz som vošla do tunelu smrti, kde tisíce nehmotných bytostí s nezmyselnými tvármi, zničenými depresiou a bezmocnosťou, sa ma snažili zastaviť – bolo to miesto večnej temnosti. Veľmi dobre poznám význam slova „temnosť“. Je vtedy, keď v živote už dlhší čas nie je ani len jeden lúčik nádeje, keď nie je úniku zo samoty, stiesnenosti, či smútku.

Vrátila som sa do Mexika, aby som zadržala tie muky, ale nič z toho! Ocitla som sa v strede silného útoku. Démoni, ktorí vo mne žili, sa otočili proti mne a skúšali ma zabiť raz navždy. Vo mne sa odohrával zúrivy boj. Už som to nemohla zniesť, tak som sa usilovala zobrať si život podrezaním žíl.

Stratila som veľa krvi, kým ma moja sestra ,dvojča, našla v mojom byte a zobrala do nemocnice. Keď som ležala na jednotke intenzívnej

starostlivosti bojujúc o život, stalo sa niečo neočakávaného. Začala na mňa zostupovať prítomnosť plná slávy a uprostred nej sa ozval hlas: *Tvoj nebeský Otec ťa nehodlá opustiť*. To bolo to isté svetlo, ktoré som videla, keď ma Ježiš navštívil po prvý raz. Keď upokojujúce prostriedky, ktoré mi boli podané, začali účinkovať, obklopil ma neopísateľný pokoj. Bola som neprítomná vyše 48 hodín.

Zobudila som sa na psychiatrickom oddelení, v odľahlej zamrežovanej budove, naplnenej psychicky chorými pacientmi. Nebola som výnimkou, bola som jednou z nich a môj stav bol veľmi zlý. Pamätám si moju matku, stojacu pri nohách postele, keď som prvý raz otvorila oči.

Slová, ktoré som vyslovila, zneli: *Mama, na tomto mieste nastane mocná manifestácia Božej moci, ona zmení celý náš život*. Moja matka, úplná ateistka, si myslela, že to všetko je časťou halucinácii a neobrátila na to žiadnu pozornosť.

Po niekoľkých vyšetreniach lekár potvrdil, že môj stav je veľmi vážny a musím zostať v nemocnici dlhší čas. Ale Božie plány boli iné. Niekoľko dní neskôr ma prišla navštíviť moja drahá teta Gloria Capriles. Prešlo veľa rokov, keď som ju videla naposledy. Bola to pekná, sladká žena, plná lásky a súcitu. Povedala mi o mužovi, ktorý zmenil jej život a že by ho chcela priviesť do nemocnice, aby som sa s ním stretla. Súhlasila som, ale zo zvedavosti. Totiž neverila som, že táto návšteva čokoľvek zmení v mojom živote.

Nasledujúceho dňa prišla s kresťanským pastorom, s belasými očami /zahrabala som tento drobný detail z môjho prvého stretnutia s Ježišom v priepasti môjho šialenstva/. Pozorne som počúvala, keď mi hovoril o spasení. Niečo vo mne mi neprestávalo hovoriť, že každé slovo, ktoré povedal, je pravda.

Nehľadiac na to, mojou reakciou bol horký plač v hlbokom smútku. Povedala som mu: *Viem, že všetko, čo hovoríš, je pravda, ale napriek tomu nemôžem pobehnúť k Ježišovi. Uzavrela som neoblomné spojenectvo a ak sa ho pokúsim prerušiť, diabolský hnev sa uvoľní proti môjmu životu*.

Vo chvíli môjho hlbokého zúfalstva ma slúžiaci prerušil a povedal: *To nie je pravda! Slovo Božie hovorí: Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil naše hriechy a očistil nás od všetkej nespravodlivosti. Krv Ježiša láme každé spojenectvo! Ježiš, náš Pán, zomrel za teba, aby ťa uvoľnil z diabolských reťazí!*

Tieto slová vyvolali v mojom vnútri silné zemetrasenie, zatiaľ čo Duch Svätý nepochybne vykonával hlbokú prácu v mojej duši. *Čo musím urobiť, aby som prijala Ježiša do môjho srdca?* - pýtala som sa s plačom a hlbokou túžbou za mojím drahým Ježišom, aby mohol konečne uťať ten nekončiaci sa príznak. Pastor odpovedal: *Čiň pokánie a pros Ho, aby*

býval v tvojom srdci. Povedz mu, že chceš, aby sa stal твоjím Pánom a Spasiteľom.

Slovo „čiň pokánie“ bolo najťažším slovom, aké som kedy mohla vysloviť. Zrazu Duch Svätý zostúpil na mňa s takým presvedčením o hriechu, že ma zlomil s pocitom nekonečnej bolesti a hanby. Toto pokánie intenzívne očisťovalo moje svedomie.

Vylievala som svoju dušu pred Bohom, pokorne prosiac o Jeho milosrdenstvo. Počas tejto hlbokaj a úprimnej modlitby Duch Svätý odstránil záclonu z mojich očí tak, že som bola schopná zreteľne uvidieť klamstvo, v ktorom ma diabol držal. *Odpusť mi, Pane, odpusť mi!* - šepkala som. Strašnou skúsenosťou bolo môcť vidieť seba, hroznú bytosť, ktorou som bola, z perspektívy Jeho čistej krásy. Nikto sa v tejto hodine nemohol cítiť špinavším a podlejším odo mňa. Úprimne som túžila po tom, aby som mohla pocítiť Jeho neskazenú dobrotu a odhodiť od seba všetko, čo ma oddeľovalo od Jeho svetlosti.

Démoni hnevu a zničenia sa vo mne vzbúrili. Bola to srdcelomná vojna v celej mojej bytosti. Z hĺbky seba som zúfalo kričala: *Pane, vytrhni tie červy zo mňa, lebo ma zožierajú!* Vyznávala som svoje hriechy bez pretváranky a zastierania. Horko som vzlykala z hĺbky svojej duše. Jasne som videla seba, ako som slúžila diablu a ako každý môj skutok pribíjal Ježiša na kríž. Každý môj hriech bol porovnávaním s Jeho spravodlivosťou a svätosťou. V Jeho prítomnosti som porozumela, ako veľmi ma miloval. Dal svoj život za mňa, neobracajúc pozornosť na to, čo som urobila. Nikto nebol tak nehodný Jeho milosti, milosrdenstva a odpustenia ako ja!

Božia prítomnosť bola mocná! Cítila som sa ako špinavý červ pred Jeho božskosťou. Keď som vyznávala hriechy, pohlcoval ma a zožieral vnútorný oheň. Zasluhovala som si smrť a trest oveľa viac, než „neprirodzené“ odpustenie hriechov, ktoré som chcela. Volala som: *Pane, som nehodná, aby si ma vypočul. Kto iný, než Ty je schopný zmilovať sa nado mnou? Otče môj, zomieram. Som celkom zlomená a moje srdce je roztrhané na kúsky!*

Potom som pocítila ako ma začína naplňovať Jeho láska – On mi odpúšťal. Nemohla som uveriť, že existuje taká silná láska. On mal pre mňa súciti! Pre diablu služobníčku! Vykrikla som z celej svojej sily a z hĺbky svojho vnútra: *Ďakujem Ti, Ježiš! Vojdi do môjho srdca a zober ma za ruku tak, aby som Ťa nikdy neopustila, buď mojim Pánom a Spasiteľom!*

Keď som dopovedala tieto slová, pastor položil svoju ruku na moju hlavu a povedal: *Pane, pokorne Ťa prosím, očisti svoju dcérku Anu od všetkej podlosti, ktorej sa dopustila a zlom každé spojenectvo, ktoré uzavrela s diablom.* Potom som mala dojem, že vidím Ježiša pribitého na kríži, hovoriaceho ku mne, že trpel z dôvodu môjho správania,

pretože ma miloval a teraz chce moje vykúpenie. Bolo to také skutočné, že som sa Ho takmer mohla dotknúť. Videla som Jeho krv, ktorá tiekla z kríža, Jeho telo, keď zobral na seba bremeno celého sveta. Prelial svoju krv, aby mi dal život a ja som preliala svoju pre samozničenie.

Pastor pokračoval v modlitbe: *Tiež prosím, aby z nej teraz vyšiel každý podlý duch a žeby Duch svätý spočinul na nej.* Na tieto jednoduché slová a presne v tom momente som pocítila akoby na mňa padla svetlosť z neba, trhajúc reťaze, ktoré ma držali v otroctve. Cítila som ako pancier bolesti a utrpenia, ktorý ma utláčal, sa rozpadol na tisíc kúskov. Neobvykle krásne svetlo zaplnilo izbu a ešte raz som pocítila nádhernú dobrotu, s ktorou Ježiš prišiel ku mne po prvý raz. Cítila som sa ako vták, ako keby som mohla lietať. Radosť a pokoj naplnili moje srdce – bola som presvedčená, že Ježiš ma úplne oslobodil.

Počas pobytu v nemocnici bola Božia prítomnosť v mojom živote neobvykle mocná. Prvou vecou, ktorú mi Duch svätý povedal bolo, aby som ani v najmenšom stupni nemyslela na návrat, lebo satan je na mňa nazlostený z dôvodu môjho rozhodnutia ísť za Ježišom. Oveľa viac ako byť zdesenou týmito slovami, bola som naplnená Božou horlivosťou a rozhodla som sa vypovedať nepriateľovi vojnu až do konca. Chcela som mu odňať každú dušu, ktorú som len mohla. Vrhať svetlo na každé jeho klamstvo, oslobodzovať zajatých a slúžiť Bohu z celého svojho srdca.

Bola som hlboko vďačná za moje spasenie. Aké pravdivé sú Ježišove slová, keď hovorí: *Tí, ktorým je veľa odpustené, viacej milujú.* Jednako bolo niečo, čo mi stále víťalo v hlave, čo som nemohla pochopiť. *Ježišu – pýtala som sa v duchu – Prišiel si ku mne, keď som mala 18 rokov a vedel si, že som sa šialene do Teba zamilovala. Bola som prenasledovaná pre Tvoje meno. Keby si jednoducho poslal posla s malým evanjelizačným traktátom, bola by som Ti celkom poddaná a slúžila Ti. Pane, prečo si neposlal v priebehu tých 11 rokov niekoho, aby mi ukázal Tvoje cesty? Prečo si mi dovolil upadnúť do satanových rúk? Prečo si mu dovolil oklamať ma takým ľstivým spôsobom? Prečo som musela prežiť tie príšerné, desivé skúsenosti v satanových rukách, keď si vedel, že som Ťa hľadala a milovala?* Ešte raz ma obklopila Jeho láska a prehovoril do môjho srdca: *Skúsenosti diabolských hlbín ti boli potrebné pre plán, aký mám pre tvoj život. Nikdy som Ťa nezanechal ani neopustil a tiež som nedovolil, aby Ťa satan zabil, ako zamýšľal. Chcel som, aby si poznala jeho slabosti a ohraničenia.. Aby si sa zbavila strachu pred ním a poznala slabé body jeho sluhov. To všetko preto, lebo mám v úmysle Ťa mocne používať, aby si vyslobodzovala mestá a národy a ničila diela diablove.*

Táto história je oveľa dlhšia a dramatickejšia, než ju tu môžem opísať, ale môžem povedať, že odo dňa môjho spasenia bolo kráľovstvo temnosti potriasané a porazené veľa rás.

Koľko rás som videla diabla a presvedčila som sa, že sa najviac bojí vtedy, keď si kresťania uvedomujú fakt, že on nemá moc, ale ju majú oni v Kristovi. Keď satan vidí, že vieme o tom, že on nemá žiadnu moc, lebo bol porazený, stane sa naším najzarytejším nepriateľom, ale zároveň sa nás veľmi bojí.

Kapitola III.

Správny pohľad na duchovný boj

Ostatne, moji bratia, mocnejte v Pánovi a v sile jeho vlády. Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej. Lebo nie je nám zápasieť s krvou a telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.

/Ef.6:10-12/

A. Spravodlivá vojna

Často počujem ako Boží slúžiaci hovoria, že cirkev nemusí bojovať s diablom a jeho démonmi, lebo „bitka patrí Pánovi“ a On je jediný, ktorý sa môže zúčastniť v boji proti vrchnostiam, vládcom tohto sveta v nebeských oblastiach. Tiež hovoria, že boj na vysokých úrovniach vedený Božími deťmi, nie je z Boha. Nie je nič chybného a ďalekého od pravdy. Jasne uvidíte, prečo je tak.

Prvou vecou, ktorú musíme porozumieť je to, že diabol v celej svojej domnejšej moci, ktorú niektorí ľudia chcú v ňom vidieť, je len stvorením, ba čo viac, padlým duchom. V porovnaní s Bohom, veľmi slabým – nie je väčší od muchy, ktorú by Boh mohol bez námahy zničiť jedným dychom. Keby bolo Božím plánom bojovať samému, diabla by už dávno nebolo.

Zamysli sa na chvíľu, aký skutočne nekonečne mocný je Boh. Zem v celej svojej nádhere je podnožou Jeho nôh. Jeho hlas stvoril celý vesmír a nebesia nebies Ho nemôžu obsiahnuť. Spomedzi mnohých vecí, ktoré Písmo o Ňom hovorí, čítame:

Hospodin kral'uje. Obliekol velebnosť. Hospodin sa obliekol a opásal sa silou. Áno upevnil aj okruh sveta, aby sa nepohol. Tvoj trón stojí pevne od pradávna, od večnosti si ty. Nad hukot mnohých vôd, nad silné vlny morské silnejší je na výsosti Hospodin.

/Žalm 93:1,2,4/

Tiež je napísané:

*Vrchy sa rozplývajú ako vosk pred Hospodinom
pred Pánom celej zeme.*

/Žalm 97:5/

Nič sa nemôže rovnať sláve a moci Božej. Jednou z Jeho črt, svedčiacich o neporovnateľnej moci, je nekonečná spravodlivosť. On nie je v stave urobiť nič, čo by bolo nespravodlivé, preto je pre Boha nemožným postaviť sa tvárou v tvár v boji s diablom. To by bolo absolútne nespravodlivé zo strany tak mocného Boha, aby bojoval s takým slabým, padlým stvorením, preto je to neuskutočniteľné. Boh naplánoval iný spôsob, aby porazil diabla a odňal celú slávu prislúchajúcu jemu.

Jeho plán bol teda taký, aby niekto stvorený ako oveľa menší od anjelov, bol tým, ktorý ho premôže, preto Ježiš, Jeho jednorodný syn, sa stal pokorným človekom, aby zničil diela diablove /parafráza I.Ján 3:8/

*Učinil si ho čosi málo menším od anjelov,
slávou a ct'ou si ho korunoval a ustanovil
si ho nad dielami svojich rúk. Všetko si
poddal pod jeho nohy...*

/Žid. 2:7-8/

Čo za nádhernú slávu a veľký plán, aby bol diabol porazený stvorením menším od seba samého! Keď sa Ježiš stal človekom a premohol satana na kríži, absolútne a úplne zvíťazil nad ním a celou jeho mocou, od najvyššej do najmenej autority v kráľovstve temnosti. Jednako to neznamená, ako si niektorí myslia, že už je po všetkom, vec bola uzavretá a nie je potrebný boj.

Tiež je o Ježišovi napísané:

*Ale on donesúc jednu bitnú obeť
za hriechy navždy sa posadil po
pravici Božej. A teraz už len očakáva,
až budú jeho nepriatelia položení
za podnož jeho nôh.*

/Žid.10:12-13/

*Keď čaká, to znamená, že niekto iný musí umiestniť Jeho nepriateľov
do pozície podnožky. Tým „niekým“ je práve cirkev.*

Pavol o tom hovorí:

*A osvietiť všetkých, čo a jaká je to správa
tajomstva, skrytého od vekov v Bohu, ktorý
stvoril všetko skrze Ježiša Krista, aby bola
teraz skrze cirkev oznámená kniežatstvám
a mocnostiam v ponebeských oblastiach
prerozmanitá múdrosť Božia.*

/Ef.3:9-10/

Musíme porozumieť, že všetky víťazstvá kríža sú dokonalé a absolútne, ale Boh posielala cirkev, Telo Kristovo, aby splnila svoju časť. Vymohol všetko to, čo Ježiš vykonal, aby to mohlo byť v úplnosti na celej zemi. Rozoberme si tento fakt: Ježiš zomrel za spasenie ľudstva! Bolo to dokonané na kríži a je to nepochybné, ale to neznamena, že všetci ľudia sú automaticky spasení. Cirkev musí hlásať evanjelium a neveriaci ho musia prijať.

Iným víťazstvom kríža je to, že Ježiš niesol naše choroby a všetky bolesti. Je to nezrušiteľné a pravdivé, ale cirkev sa musí modliť a prijímať uzdravenie vierou, inak sa nič nezmení.

To isté sa týka faktu, že Ježiš premohol moc diabla, ale to neznamena, že diabol prestal existovať a cirkev nemusí nič robiť. Ako sme si práve prečítali, Telo Kristovo má ohlasovať mociam a vrchnostiam v nebeských oblastiach, že Ježiš ich premohol na kríži a cirkev je musí vziať nad nimi autoritu.

Samozrejme, to Kristus žijúci v nás bojuje. Práve týmto spôsobom je Božia moc uvoľňovaná proti diablu. Cez modlitbu spravodlivého sú určované zákonné základy, vďaka ktorým môže Boh pôsobiť. Čím je väčšie porozumenie, pomazanie a autorita v bojovníkovi modlitby, tým väčší bude Boží príhovor. Boh vždy používal človeka ako kanál, cez ktorý viedol svoju moc.

Najmocnejšou vojnou V Starom zákone, v ktorej Boh prejavil svoju moc, použijúc človeka, bolo vyslobodenie Izraela z egyptského zajatia. Boh tam nič neurobil bez účasti Mojžiša. Poslušnosť a odvaha tohto veľkého služobníka, v porovnaní s faraónom a egyptskými bohmi, boli rozhodujúcimi činiteľmi v oslobodení Izraela.

*Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome
keď zjavil svoju tajnú radu svojim
služobníkom prorokom.*

/Am.3:7/

To, že „bitka patrí Pánovi“ znamená, že Duch svätý zjaví svojim služobníkom a prorokom stratégiu a slovo, ktoré musí byť hlásané, aby bolo víťazstvo. To následne uvoľní Božiu moc nad vrchnosťami a mocami a svätí zvíťazia. Nepatrí sa teda hovoriť: *Bože! Prenechávame to všetko Tebe. Nezúčastníme sa v boji so zástupcami temnosti v druhom nebi.*

B. Vojná sa odohráva v nebeských oblastiach

1. Aký je duchovný svet?

Keď hovoríme o duchovnom boji, musíme poznať diablovu stratégiu a územie, na ktorom sa uskutočňuje bitka.

Biblia jasne hovorí o „bitevnom poli“:

Ostatne, moji bratia, mocnejte v Pánovi a v sile, jeho vlády. Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej. Lebo nie je nám zápasit' s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcaami temnosti tohto veku a duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.

/Ef.6:10-12/

Jedno z populárnych učení, obiehajúcich dnes cirkev ľudí je, že Ježiš má všetku moc na nebi a zemi, ale cirkvi dal autoritu len tu na zemi. Toto učenie rozširuje tvrdenie, že nemáme pod žiadnou zámkou autoritu vo sfére opisovanej ako druhé alebo duchovný svet, kde diabol pôsobí, pretože len Boh môže bojovať v nebeských oblastiach. Áno, to je pravda, Pán bojuje v nebeských oblastiach, ale nezačne to robiť bez zodpovedajúcej modlitby Božieho ľudu.

Pravda je taká, že tento spôsob myslenia, zrodený z vízie, snov a ľudských predpokladov, nie je nič viac, než duch omylu, ktorý prenikol do cirkvi. Chýba mu biblické zdôvodňovanie, nemožno ho dokázať na základe Písma.

Preskúmajme tento spôsob myslenia z hľadiska Biblie. Preštudujme si niekoľko verzií prekladu listu k Efežanom 6,12:

*... duchovné zástupy ničomnosti
v nebeských oblastiach.*

/ American Standart /

... zlí duchovia na výškach /wysokosciach/
/ Twentieth Century New Testament/

... duchovné zástupy postavené proti nám
v nebeskej vojne.
/ New Testament Weymouth /

... proti duchovným situáciám v nebeskej
skutočnosti.
/ Wycliffe New Testament /

... proti duchovným mociam zla
v nebeských oblastiach.
/ English Standart Version /

... proti neviditeľnej moci, ktorá kontroluje
tento temný svet ako aj duchovným agentom
priamo z centier dokazovania zla.
/ Philips Modern English /

... zlým vládcom neviditeľného sveta, tým
mocným satanským bytostiam a veľkým zlým
kniežatám temnosti, ktorí vládnu týmto svetom;
a proti ohromnému množstvu zlých duchov
v duchovnom svete.
/ Living Bible /

... ale proti vládcom a mocnostiam, ktoré sú
zdrojom temnosti tohto sveta, duchovnej armády
zla v nebesiach.
/ Jerusalem Bible /

... proti autoritám a potentátom tohto
temného sveta, proti nadľudským silám
zla v nebesiach.
/ New English Bible /

Vo všetkých týchto prekladoch vidno zhodu v tom, že boj sa odohráva v duchovnom svete, kde pôsobí diabol. Nikde v Biblii sa nehovorí o tom, že Boh určuje akýsi rozdiel medzi „pozemskou“ a „nebeskou“ duchovnou skutočnosťou, ako keby boli rozdelené akousi neviditeľnou čiarou.

Od počiatku, kedy Boh stvoril človeka bolo zrejmé, že aj nebo aj zem patria Bohu. V tom čase sa v záhrade Eden neodohrával žiadny

duchovný boj. Keď dal Adam zem diablovej, druhé nebo vtrhlo na zem, aby na nej panovalo.

Pozemský svet to je hmotná skutočnosť, duchovný svet, to je neviditeľná skutočnosť. Démon, ktorý obýva fyzické telo, nestane sa fyzickým telom; naďalej patrí do neviditeľného sveta a treba s ním jednať duchovne.

Apoštol Pavol hovorí o duchovných zástupoch ničomnosti v nebeských oblastiach. Títo duchovia obývajú ľudí a pôsobia cez nich. Napriek všetkému potvrdzuje, že treba s nimi jednať v duchovnej skutočnosti, alebo inak povedané, vo sférach nebeských. Nebeský svet sa nemení závisle od výšky, na ktorej dané moci temna pôsobia. To je tá istá skutočnosť, ktorá pôsobí bez zmien, bez ohľadu na výšku.

Sú takí, čo si myslia, že ak sa moc temnosti zjaví veriacemu, tak ten má autoritu, aby s ňou bojoval, ale ak sa tá istá moc nachádza v druhom nebi, tak ten veriaci už takú autoritu nemá. Podľa mňa je to nejasný spôsob vnímania duchovnej skutočnosti, ktorý sa stáva príčinou mnohých nedorozumení. Skutočnosť definovaná ako „nebeské oblasti“ nemá výrazné hranice, či iné línie, rozhraničujúce ani hore, ani dolu. To je iný rozmer od nášho, ale pôsobiaci medzi nami.

Ako posol Boží a generál oslobodenia a duchovného boja, som veľakrát videla tú skutočnosť. Videla som ju veľa ráz, tiež v časoch, keď som patrila do nepriateľovej armády.

To je rozmer s rozmanitými oblasťami. Sú tam miesta otroctva, trápenia, strašné pevnosti, väzenské jamy, púšte, ako aj miesta často sa vyskytujúcej temnosti, kde sa moci temna pohybujú všade, bez významu, či sú zhora, či zdola. Všetko sa to deje uprostred nášho zemskeho sveta. Ak sa jednako budeme snažiť pochopiť to našim rozumom, odlišujúc vysoký „nebeský“ priestor /druhé nebo/ a nižší „zemský“ priestor, budeme určite dezorientovaní. Duchovné veci musia byť chápané duchovne.

Jednou z najmocnejších vrchností, vládnucou zemou, je veľká smilnica opísaná v Zjavení sv. Jána, známa tiež ako kráľovná nebies. Slovo hovorí: *A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo nad kráľmi zeme. / Zj.17:18 /* Kde sa nachádza to veľké mesto? Hore, v druhom nebi, či dolu na zemi?

Slovo hovorí, že ona sedí nad mnohými vodami a tými vodami sú mestá a národy. To znamená, že je nad, či pod spodom? Tiež je napísané, že sa nachádza na púšti.

A zanesol ma v duchu na púšť. A videl som ženu, ktorá sedela na šarlátovej šelme, ktorá bola plná rúhavých mien a mala sedem hláv a desať rohov.

/Zj.17:3/

Bol Ján v druhom nebi, či žena bola na zemi? Je napísané, že všetci králi zeme s ňou smilnili a obyvatelia zeme sa spili vínom jej smilstva / Zj.17:2 /. Kde sa dopúšťali tohto smilstva a pili víno? V druhom nebi? Či možno mesto, ktoré vládne celým svetom, nie je umiestnené v druhom nebi, ale dolu na zemi?

Ak nemáme autoritu, ako niektorí hovoria, v nebeských oblastiach, tak prečo Boh hovorí:

*Odplaťte mu, ako aj on vám platil a dajte mu dvojnásobne podľa jeho skutkov. Do pohára, do ktorého nalieval, nalejte mu dvojnásobne; nakoľko sa oslávil a zbudil, toľko mu dajte múk a žiaľu.
/ Zj.18:6-7 /*

Smilnica = Babylon / por. Zj. 17:2 a 18:3 /? Či máme vojsť do druhého neba, či ona zide, aby sme ju mohli mučiť?

Nekomplikujte si život snažiac sa rozlúštiť niečo, čo nemá najmenší zmysel. Pravda je taká, že druhé nebo, miesto pôsobenia tých strašných, nepochopiteľných démonov, nie je nad nami, a taktiež nie je žiadna iná pozemská duchovná skutočnosť. Diabol vládne v neviditeľnej, duchovnej pozemskej skutočnosti, bez rozdelenia. Z neviditeľného sveta, ktorý nám apoštol Pavol opisuje ako „nebeské oblasti“ alebo duchovný svet.

Téza, podaná niektorými hlásateľmi, ktorej veria, že diabol využíva, aby uviedol do zmätku, znie: *Boh nám dal autoritu len k vyhánaniu démonov na zemi a nemáme žiadnu moc bojovať s ním v nebeských oblastiach.* Keby to bola pravda a ak by bola nejaká čiara, oddeľujúca zem a druhé nebo, stala by sa nasledujúca vec:

Úplne sa zhodujeme s tým, čo sa týka toho, že kráľovstvo temnosti, aby mohlo vydržať, musí byť dobre zorganizované a hlboko medzi sebou previazané.

Predstavme si teritoriálnu moc, ktorá vládne akousi oblasťou z druhého neba. Je presvedčená o svojej nedotknuteľnosti, kresťania sú voči nej bezmocní a ona je spokojná, pretože posielala na zem svoje armády, aby robili čo najväčšie zlo. Súčasne sú kresťania nezdravo podnecovaní, pretože majú autoritu nad týmito démonmi / sú už na zemi/, zväzujú ich a vyhánajú.

Skutočne si myslíš, že táto teritoriálna moc bude jednoducho sedieť a nebude nič robiť? Určite nie. Práve to je príčina, prečo toľko cirkví upadá. Sú rozdelené, zničené hriechom a nemajú poňatia ako sa brániť. Niektorí odpovedajú: *Vojna patrí Bohu, nech On bojuje za nás.* Ale on je tiež Bohom spasenia, teda prečo nehovoríme: *Ó, Bože! Prosím, chod' a hlásaj národom?* Obidve myšlienky sú nezmyselné.

Niektoré časti Písma spomínajú, že satan bol zvrhnutý z nebies na zem, ale to neznamená, že bol zvrhnutý z druhého neba, alebo z nebeskej skutočnosti a teraz má autoritu na zemi. Znamená to, že mu boli odňaté práva a postavenie v Božom kráľovstve.

Jednou z takýchto ukážok je pád Lucifera, silného, vplyvného cherubína. Rovnako sa o tom hovorí v knihe Izaiáša 14.kapitole, ako aj v knihe Ezechiéla 28.kapitole verše 11-19. Je to moment, v ktorom tento archanjel, dovtedy slúžiaci medzi Božími nebeskými zástupami, je vyhnaný zo svojho nebeského postavenia v treťom nebi.

*... a obrátim ťa na popol na zemi pred očami
všetkých tých, ktorí ťa videli.*

/ Ez.28:18/

Vieme, že to bolo pred stvorením Adama a nebeské oblasti pretrvali až do dnes. V tom mieste teraz vládne diabol.

Iný úryvok, ktorý hovorí o čase, kedy bol satan zvrhnutý na zem, je v Zjavení 12: 9-10. Tam čítame toto:

*A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had,
Ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí
celý svet; zvrhnutý bol na zem a jeho anjeli
boli zvrhnutí s ním. A počul som veľký hlas
na nebi, ktorý hovoril: Teraz sa stalo spasenie
a moc a kráľovstvo spasením, mocou a kráľovstvom
nášho Boha a vláda vládou jeho Krista, lebo je
zvrhnutý žalobník bratov, ktorý žaloval na nich
pred našim Bohom dňom i nocou.*

/ Zj.12: 9-10 /

Tu sa hovorí o tom, podobne ako v úryvku u Ezechiela, že satan stratil svoje postavenie v treťom nebi v momente svojho pádu, ale ešte skôr, ako bol stvorený svet. Stratil svoje postavenie ako vodca nebeského zvelebovania a posledná časť tohto úryvku nám hovorí taktiež o tom, že stráca svoje postavenie ako žalobník, alebo kriminálny prokurátor v Božom súde. Je to taká istá situácia, keď niekto stráca svoje postavenie vo firme; stráca postavenie, ale nie miesto, ktoré má. Lucifer stratil svoje postavenie v Božom nebi, ale nestratil duchovný svet, v ktorom sa pohybuje.

2. Ježiš zničil celé diabolské kráľovstvo a dal nám autoritu

Víťazstvo na kríži nebolo čiastočné. Ježiš porazil satana a celú jeho vládnucu organizáciu raz navždy. Autorita, v ktorej sa pohyboval a zvíťazil, nebola len nad démonmi, ktoré prebývajú v ľuďoch, ale tiež nad tými démonmi, ktoré pôsobia mimo tela.

Vtedy, keď Ježiš karhal démonov na zemi, diabol ešte nebol celkom porazený. Až keď zmŕtvychvstal, povedal: Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi / Mat. 28: 18 /. Potom však vydal veľký príkaz, aby sme išli a zaviedli Božie kráľovstvo na celej zemi.

Zavedenie Božieho kráľovstva, to je tak isto prenikanie do miest, silne obsadzovaných mocami temnosti, kde musí Božia moc najprv zničiť teritoriálne vrchnosti, aby mohlo evanjelium bez odporu preniknúť do danej zeme. V opačnom prípade budú výsledky márne a často zhubné pre tých, ktorí ich skôr dosiahli.

Ježiš povedal:

*Ale jestli ja Duchom Božím vyháňam démonov,
Vtedy nečakane prišlo k vám kráľovstvo Božie.
Alebo ako môže niekto vojsť do domu silného
a zlúpiť jeho náradie keby prv nepoviazal toho
silného? Len potom olúpi jeho dom.*

/ Mat. 12: 28-29 /

Po mnoho rokov bolo Mexiko, moja vlasť, jedným z miest s najväčším počtom mučeníkov na zemi. Oblaha tejto krajiny bola ako z bronzu a najmenší postup v Kráľovstve stál obvykle život mnohých vzácných Božích služobníkov. Kým som porozumela ako viesť teritoriálny duchovný boj, videla som mnoho pastоров, upadajúcich do najodpornejších hriechov, zničené cirkvi, niektoré pohltené slobodomurárčinou, zatiaľ čo ich pastori nemali poňatia, do čoho vchádzajú. Členovia ešte iných cirkví, založených v miestach, kde vládla moc smrti, boli prenasledovaní chorobami, srdcovými záchvatmi, nehodami alebo jednoducho duchovnou smrťou.

Takto to je nielen v Mexiku. Všade na svete sú tisíce znechutených pastоров, pohltých mŕtvou náboženskou rutinou, zatiaľ čo ich cirkvi sa zo dňa na deň roztápajú. Dôvod bol jasne opísaný Ježišom: *Nemôžeme vyrabovať dom, kým najprv nepoviazeme toho silného.*

Od roku 1994 sme v Mexiku začali teritoriálnu vojnu s najdôležitejšími strategickými vrchnosťami a povolávali sme Božiu armádu v celom národe. Uvideli sme v kraji radikálne zmeny. Cirkvi sa začali mocným spôsobom vynárať z úkrytov, v mnohých častiach republiky sa začali objavovať prebudenia. Zvláštnym spôsobom nastalo otvorenie neba.

Mocné vanutie Ducha svätého prišlo na národ. Boh začal volať do Kráľovstva Božieho ľuď, ktorí zaujímajú vysoké medzinárodné a štátne postavenia. Robí sa tak preto, že konečne rozumieme autorite v Kristovi a preberáme zem za vlastníctvo.

V Starom zákone, ktorý je tieňom Nového, dal Boh Jozuovi zaslúbenú zem. Bolo to územie obývané obrami, ktorí museli byť porazení. Presne to isté sa deje s našimi národmi, sú časťou dedičstva, ktoré nám Boh chce dať, ale okupujú ho teritoriálni duchovia, ktorých musíme vyhodiť.

Požiadaj odo mňa a dám ti národy, tvoje dedičstvo ... / Žalm 2: 8 /

Boh nám dal v Kristovi úplnú autoritu, lebo sme Jeho vlastným Telom. Telo Kristovo má takú istú moc ako hlava. V opačnom prípade nestojí za nami pravá autorita.

Môže telo povedať hlave: *Ja nebojujem s tými démonmi, bojuj sám?* Či nedáva telu silu hlava, aby vykonalo všetko, čo chce? Nech Boh osvieti oči nášho pochopenia, aby sme uvideli Jeho bohatstvo v sláve! Ako hovorí Písmo:

*A čo tá nesmierna veľkosť jeho moci,
vzhľadom na nás veriacich podľa pôsobenia
sily jeho vlády, ktorú spôsobil v Kristovi
vzkriesiac ho z mŕtvych a posadiac po svojej
pravici v ponebeských oblastiach nad každé
kniežatstvo a nad každú vrchnosť a moc a nad
každé panstvo a nad každé meno, ktoré sa
menuje nielen v tomto veku, ale i v budúcom.
A všetko poddal pod jeho nohy a jeho dal za
hlavu nadovšetko cirkvi, ktorá je jeho telom,
plnosťou toho, ktorý si naplňuje všetko vo všetkom.
/ Ef.1: 19-23 /*

Ak sme plnosťou Kristovou, ako môžeme hovoriť, že On má úplnú autoritu a my máme ohraničenú? Telo a hlava majú tú istú moc, ak sú spolu spojené.

Ježiš, sediaci na nebeskom tróne, nie je oddelený od svojej cirkvi, zatiaľ čo my tu dolu, majúc veľmi málo authority k boju, sme vydaní na milosť teritoriálnych duchov. Ježiš je uprostred nás. „V Ňom sa hýbeme, jestvujeme a sme.“ V Ježišovi nie je deľba medzi nebom a zemou.

Biblia hovorí:

*Oznámiať nám tajomstvo svojej vôle podľa svojej
Lúbości, ktorú si preduložil v sebe cieľom správy*

*plnosti časov dovedna zobrať všetko v Kristovi, to,
čo je na nebesiach i to, čo je na zemi.*

/ Ef.1: 9-10 /

Podľa mojej mienky je veľkým teologickým omylom tvrdenie, že Ježiš má celú autoritu v nebi a my máme autoritu len na zemi. Zdôrazňujem: Ježiš nie je oddelený od svojich verných svätých.

*A ten, kto sa pripojuje Pánovi, je s ním
jeden duch.*

/ I.Kor. 6:17 /

To je pravé, intímne obecenstvo s Duchom Pánovým. Na potvrdenie tohto tvrdenia je tiež povedané:

*Aby boli všetci jedno, ako si ty, Otče, vo mne
a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby
svet uveril, že si ma ty poslal.*

/ Ján 17:21 /

Ten, kto sa celkom poddá pod vládu a svätosť Ježiša, je skutočne jedno s Ním. „Jedno“ neznamená, že Ježiš je vysoko v nebi a my dolu, na zemi. „Jedno“ znamená „**jedno**“. Ježiš povedal: **Kráľovstvo Božie je uprostred vás**, to znamená, že Kráľovstvo je v našom duchu. Kráľovstvo Božie má v sebe celú autoritu Kráľa. Ježiš povedal Petrovi, ktorý je typom apoštolskej autority v cirkvi:

*A ja ti tiež hovorím, že si ty Peter, Skala a na tej
Skale zbudujem svoju cirkev, a nepremôžu jej ani
brány ríše smrti; a dám ti kľúče nebeského
kráľovstva a čokoľvek by si zviazal na zemi, bude
zviazané aj na nebi; a čokoľvek by si rozviazal na
zemi, bude rozviazané aj na nebi.*

/Mat. 16:18-19 /

Tie kľúče nie sú ničím iným, ako Božou autoritou, aby pôsobila tak na zemi, ako aj na nebi. „Brány ríše smrti“ symbolizujú vládne impérium satana, ktoré je porazené cirkvou.

Pán taktiež povedal:

*Hľa, dal som vám právo a moc šliapať po hadoch
a po škorpiónoch a nad všetkou mocou nepriateľa,
a nič vám neuškodí.*

/ Luk. 10:19 /

Hadi – počítajú sa k nim všetky druhy hadov, o ktorých hovorí biblia, počínajúc od starodávneho hada z knihy Genesis 3,14, lietajúceho hada zo Zjavenia 12,9 a končiac pri morských hadoch v knihe Izaiáša 30,6 a 27,1.

Sú tiež takí, ktorí naďalej vnímajú leviatana, ohavného morského hada, ako netvora, ku ktorému sa nikto nemôže priblížiť, ani ho zničiť, ako je to opísané v knihe Jóba. Jednako Ježiš porazil každého démona a netvora pekla na kríži na Kalvárii. Teraz, v Jeho autorite, môžeme šliapať po každom hadovi. Tak to povedal Pán.

Pravda je taká, že keď sa raz v teritoriálnej vojne zažije moc Božia, tak tí najstrašnejší démoni sú ako hračka voči úžasnému majestátu a autorite nášho Pána. Keď bojujeme, / hovorím o tých, ktorých Boh povolal na vojenský front; vrátim sa k tomu neskôr/ nie sme podobní slabučkým rímskym vojakom s maličkými mečikmi a výzbrojou, tak ako na obrázkoch v príručkách nedeľných škôlok. V Ňom sme neobvykle mocní! Veľkosť nášho ducha, zjednoteného s Jeho duchom, je obrovská! Naša výzbroj je taká istá, ako výzbroj Božia – je nezničiteľná a nepriepustná pre strely zlého, plná ohnivých plameňov a moci bleskov, vychádzajúcich z nej.

*Lebo zbrane nášho vojovania nie sú telesné,
Ale mocné Bohu na borení pevností ...
/ II.Kor. 10:4 /*

Keď vidíme, akou silnou mocou nás Boh vystrojil, vyvolávame v radoch diablových veľký strach. Démoni veria a trasú sa pred Bohom a my sme oblečení v Ňom a náš život je ukrytý v Bohu, tak hovorí Písmo.

Niektorí vidia satana, leviatána a teritoriálne moci ako mocné sily a to je presne to, čo on chce. Týmto spôsobom pozbavuje Božiu armádu odvahy a môže páchať svoje podlé skutky.

Ale my nežijeme v časoch Jóba alebo Izaiáša, kedy veľký drak a starodávny had boli vnímaní ako nezničiteľní. Ježiš zvíťazil nad diablom a zasadol v celej autorite po pravici Otcovej, čakajúc na to, až sa Jeho nepriatelia stanú Jeho podnožou.

3. Autorita anjelov a autorita cirkvi

- Zle pochopené verše

Poznám učenie autorov, ktorí si myslia, že cirkev nemá moc, aby karhala satana. Ich teológia je opretá na veršoch z listu Júdovho a II.listu Petrovho, ale my sme práve videli, že Boh nám dal úplnú autoritu, aby sme šliapali po hadoch a škorpiónoch a že nič nás nezraní.

„Šliapať“ znamená *umiestniť pod nohami, vojsť na, roznieť na kúsky, zrucať*. Sú to slová mocnejšie od „premôcť“. V gréčtine „premôcť“ je *ejpitimavw / epitimao/*, ktoré má mocnejší význam než „napomínať“. Používa sa tiež ako právnický termín, označujúci cenzúru, uzatváranie reštrikčných /obmedzujúcich/ dohôd, alebo vnesenie námietok voči niekomu pred súd.

Apoštol Júda píše svoj list proti falošným učiteľom, ktorí boli uprostred Božieho ľudu. Tento list je výstrahou pred tými, ktorí sú plní podlosti a prenikli do cirkvi. Júda jasne ukazuje ako ich identifikovať /zistiť ich totožnosť/. V žiadnom prípade to nie je učenie o pravej autorite veriacich do boja so satanom. Dôležité je, aby sme zostali vo vlastnej doktríne a pamätali na kontext, v ktorom boli tie verše napísané.

Lebo sa kradmo bočnými cestami votreli niektorí ľudia, dávno vopred zapísaní k tomu odsúdeniu, bezbožníci, ktorí obracajú milosť nášho Boha na nestudatosť a jediného samovládca Boha a nášho Pána Ježiša Krista zapierajú.

/Júda 1:4 /

Podobne však aj títo pohrúžení v spánok, telo poškvŕňujú, panstvom pohŕdajú a slávam sa rúhajú. A archanjel Michal, keď v spore s diablom hovoril o telo Mojžišovo, neopovážil sa vyniesť proti nemu rúhavý súd, ale povedal: Nech ťa potresce Pán! Ale títo sa všetkému, čoho neznajú, rúhajú a čomu prírodou, jako nerozumné zvieratá, rozumejú, práve v tom sa kazia.

/ Júda 1:8-10 /

/ Poslanie z II.Pet.2:9-22 je podobné k poslaniu z listu Júdovho/

Obráťte pozornosť – je to veľmi jasné – tieto úryvky nehovoria o Božej armáde na zemi, ale o ľuďoch, ktorí dokonca ani nie sú kresťanmi.

Väčšina z nás poznä tento typ namyslených ľudí. Zdá sa im, že sú bohmi a robia si žarty z diabla a jeho oddielov. Sú ateistami, ktorým chýba Božia bázeň.

Otázka znie: má znovuzrodený kresťan autoritu, aby karhal diabla? Verím, že jediný, ktorý má moc poddať satana pod súd, je Boh Otec, Syn a Duch svätý. On je tiež zvrchovaný a môže to zveriť ľuďom, tým viac, že sme sa stali jedným duchom s Duchom Pánovým. To Ježiš v nás je tým, ktorý dokáže v celej svojej autorite a bezohľadnosti poddať a karhať diabla, čo je rovnosnačné s jeho poddaním pod božskú spravodlivosť. Ježiš sedí po pravici Otcovej **a teraz už len očakáva, až budú jeho nepriatelia položení za podnož jeho nôh.** / Žid. 10:13 /

Taktiež verím, že časťou misie Ducha svätého na zemi je používanie cirkvi k pripomínaniu diablu, že bol odsúdený a porazený. Taký je vlastne význam slova „karhať“.

*A keď on príde, bude usvedčovať svet o hriechu,
o spravodlivosti a o súde, a to o hriechu preto,
že neveria vo mňa; o spravodlivosti, že idem
k svojmu Otcovi, a už ma viacej neuvidíte a
o súde, že knieža tohto sveta je odsúdené.*

/ Ján 16:8-11 /

Teda nie cirkev z vlastnej vôle odsudzuje diabla, ale to Duch svätý vo veriacich pripomína satanovi, čo už Boh urobil. To nie je vec vrieskania na diabla, ale dávania legálneho práva Ježišovi našimi modlitbami, aby sme poddali satana pod Jeho božský súd. Veriaci, ktorí úprimne zjednocuje svoj život s Ježišom, sa stal Jeho telom a je väčší od anjelov:

*Ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho
podstaty a nesúc všetko slovom svojej moci
a učiniac si skrze samého seba očistenie od našich
hriechov posadil sa po pravici Veličenstva na
výsostiach stanúc sa o toľko výtečnejším od anjelov,
o koľko znamenitejšie meno zdedil než oni.*

/ Žid. 1:3-4 /

Slovo týkajúce sa anjelov nám ukazuje, že my, veriaci, sme pravými spoludedičmi s Kristom, nie oddelenými od Neho.

Či nie sú posluhujúci duchovia posielaní, aby slúžili tým, ktorí sú dedičmi spasenia? A teda, ak sa Michal neosmelil vysloviť preklínajúce odsúdenie proti diablu, to po prvé preto, že satan ešte nebol odsúdený smrťou Ježišovou. Po druhé preto, lebo žiaden z anjelov nie je spoludedičom s Ježišom, ani časťou Jeho vlastného tela. Po tretie preto,

lebo Ježiš nikdy nedal anjelom úplnú autoritu nad protivníkom – autoritu, ktorú dal cirkvi.

- Ježišov súcit príčinou vojny

Duchovný boj nie je alternatívnym pohybom Ducha. Nie je možnosť výberu: vstúpime do neho, alebo nie. Nie je tiež novým trendom. Boh nás povolal všetkých, aby sme boli vojakmi – samozrejme na rôznych úrovniach. Sme Jeho armádou na zemi. On sa spolieha na nás, že budeme víťaziť nad diablom a ustanovovať Jeho kráľovstvo.

Vojna už bola vypovedaná a diabol obchádza ako revúci lev, hľadajúc, koho by zožral. Zabíja, kradne a ničí napravo aj naľavo. Revúce satanove armády vťahujú národy do najtemnejšieho a najpekelného obdobia v histórii. To zasadzuje strašnú ranu Božiemu srdcu. Povolanie do vojny, to je istota evanjelia. Je prejavom najhlbšej Božej lásky a dôvodom, pre ktorý dal Svojho najdrahšieho a milovaného Syna, aby zachránil ľudstvo z ničiacich diablových čelústí.

Boh ma zachránil z najhorších útrap. Po mnoho dní a nocí ma satan držal vo svojom jarme. Bola som beznádejne ponorená v najhoršom utrpení. Nevediac, že existuje východisko, som hlboko trpela a jednoducho som prijímala svoj údel. Pamätám si také roky, počas ktorých som plakala 365 dní v roku. Duša sa topí v studni vyčerpávajúcich nešťastí z dôvodu strachu, tmy a ustavične ju mučiacich neočakávaných nespravodlivostí a zneuctenia.

Slovo hovorí:

*Pohliadni na zmluvu, lebo i najtmavšie kúty
zeme sú plné peleší ukrutnosti.*

/ Žalm 74:20 /

Diabla možno nájsť nielen medzi čarodejnicami a čarodejníkmi. On naplňa zem násilím, agresiou a vraždami. Vraždy, opití muži, bijúci svoje ženy na smrť, deti zabíjané v školách, mladé dievčatá znásilnené svojimi otcami, deti umierajúce z predávkovanie narkotikami. Hordy ľudí zviazaných modlárstvom žijú na úrovni neľudskej biedy, v zvieracích podmienkach. Iní sú obeťami ničiacich chorôb a stále čakajú na odpoveď svojich drevených modiel. Milióny detí uteká z domov, lebo v nich nemôžu vydržať z dôvodu násilia, alebo strachu pred opustením rodičmi, kriminálnikmi. Niektoré vo veku 2 a 3 rokoch utekajú, aby boli zachraňovaní starším bratom, ktorý nemá viac ako 6 rokov. Žijú v stokách, až sa nakoniec jedného dňa stratia, lebo boli potrebné satanistom na obetovanie, alebo zamŕzajú na smrť na ulici, alebo objímajúc v samote svoju mladšiu sestru, ktorá bola práve sotená pred auto a šofér z miesta nehody ušiel. To nie je zveličovanie. Sú také kraje,

v ktorých existuje súhlas na zabíjanie detí ako potkany, lebo vláda nevie ako vyriešiť ich problémy.

Biblia hovorí:

*Lebo vieme, že celé stvorenstvo spolu
vzdychá a spolu bolestí ako v pôrode
až doteraz.*

/Rim.8:22/

V srdci každého človeka je vnútorný krik – tichý pre naše uši, ale Bohom dokonale počuteľný. Ohlušujúci krik, počuteľný vo chvíľach hlbokého prihovárania sa, spôsobuje, že nemôžeš prestať plakať. Boh ho počuje každý deň a v každú hodinu. Taktiež počuje krik miliónov zavraždených ľudských zárodokov, ktoré chcú žiť.

Drahý čitateľ, poznáš moc kriku neznesiteľnej bolesti a bremeno tých matiek, ktoré sú v živote samotné a opustené? Žien, ktorých muži utopení v alkohole na ne vracajú a potom ich využívajú k uspokojeniu svojich telesných potrieb? Boh mi dovolil skúsiť ľudskú bolesť na vlastnej koži, keď som pomáhala rozličným spôsobom iným. Posluhovala som na územiach tak hustej temnosti, že nie je možné vyjadriť stupeň útrap a zla, ktoré tam žijúci ľudia zažívajú. Cestovala som do miest, kde zlo zotročuje takým spôsobom, že duša je roztrhávaná na dvoje. Musíte byť z ocele, aby ste necítili bolesť chodiac ulicami Afriky alebo Indie. Môžete tam vidieť telá zomretých z hladu, ktoré doslova ležia na uliciach. Potkany jedia deti; ľudia žijú v tak nezdravých podmienkach, že sa nedá dýchať z dôvodu hnilobného smradu. Na dvoroch indických svätýň môžete vidieť rieky zvieracej krvi, preliatej za deti, ktoré sú svojimi rodičmi obetované mociam temnosti.

Neznesiteľnou bolesťou v mohamedánskych krajoch je pohľad na ženy, ktoré viedli mŕtvy, nezmyselný život, zaobchádzali s nimi horšie ako so zvieratami, bez nádeje na to, že by ich mohol niekto oslobodiť od potupnej brutality ich mužov. V takých miestach, ako Haiti a v budhistických krajoch chodia ľudia ako zjavenia, zatiaľ čo ich duše sú úplne ovládnuté démonmi.

Kráľovstvo temnosti je výnimočne kruté a bez srdca. Neodpúšťa nikomu a ustavične ničí, ako neustále kvapkajúca kvapka a nekončiaca sa pohroma.

*Keby si videl utiskovanie chudobného a
olupovanie súdu a spravodlivosti v krajine,
nediv sa tej veci; lebo však vysoký zhora
pozoruje vysokého a vysokí nad nimi.*

A úžitok zeme je vo všetkom; i samému
kráľovi slúži pole.

/Kaz.5:8-9/

Každé vlákno Božieho srdca je pohnuté, keď počuje bolesť trápeného sveta. Či nie sme schopní uvedomiť si to, ako mocne Boh miluje svet? Možno pre niektorých fakt, že milióny ľudí idú do pekla, nemá žiadny význam. Tak dlho, ako sa môžu tešiť zo svojich výhod a dávať obeť, aby iní vykonali prácu, majú pocit, že kráľovstvo nebeské im bolo zabezpečené./?/ To dáva ilúziu pokoja, ale nie je zhodné s tým, čo má Boh vo svojom srdci.

Keď slovo hovorí: *Ježiš zobral našu bolesť*, to tiež znamená, že Otec cíti bolesť každej osoby na svete. Človek je milovaným u Boha – On ho miluje tak silno, že dal svojho Syna, aby najstrašnejšie trpel a nakoniec zomrel.

Drahý čitateľ, buď si vedomý toho, že každá ľudská bytosť je najmilším stvorením pre Boha. Otec každodenne vidí, ako sa Jeho milovaní stávajú obeťami násilia, sú znásilňovaní, vykorisťovaní, vraždení, trápení strašnými ukrutnosťami a nepochopiteľným zlom. Dňom i nocou je to pred Jeho očami.

Predstav si na chvíľu, čo by si cítil, keby tvoj milovaný /alebo milovaná/ bol zavraždený pred tvojimi očami. Práve toto cíti Boh každý deň, keď vidí bolesť týchto stratených. Či sa môže Ježiš prihovárať z neba za to, aby niekto vstal a spolu s Ním premohol diela nepriateľa? Či si skutočne myslíš, že Ježiš netúži vidieť svoju armádu oblečenú v autorite a motivovanú hlbokým súcitom?

Satan kradne súcit cirkvi. Len cirkev, ktorá dokáže porozumieť bolesti Boha a cítiť utrpenia utláčaných, povstane do duchovného boja bez ohľadu na to, koľko to môže stáť.

Pamätám si ako som bojovala na najvyššej hore v Peru proti moci prelievajúcej krvi, ktorá ustavične vyvolávala strašné masakre v tej oblasti. V tom momente diabol agresívne zaútočil na moje fyzické srdce. Mala som dojem, že zomieram, dokonca som nemohla urobiť ani desať krokov, lebo sa mi zdalo, že ono hneď praskne. Modlila som sa z celej sily, moci a v autorite, akú som mala. Keď som nakoniec už nemohla urobiť ani jeden krok, povedala som: *Pane! Nevieť ako sa modliť, akú moc musím poraziť?* Presne v tú chvíľu sa hora naplnila Božou slávou a ako keby plášť svetla zostúpil z vrcholu a prikryl nás. Vtedy som počula Boha, hovoriaceho slávnostným hlasom: *To je moja láska, dcéra. Moja láska je najmocnejšou silou vo vesmíre. Z lásky urobíš veci, ktoré by sa žiadnym iným spôsobom nedali dosiahnuť.* Vtedy tá sláva naplnila tváre peruánskych ľudí a Pán povedal: *Pozri, ako veľmi ich milujem! Pozri, ako veľmi ich milujem!* Celá moja bytosť bola preplnená

neopísateľnou láskou. To bola oživujúca energia, ktorá úplne zmocnila moje srdce – okamžite som bola uzdravená. Vyšli sme na vrch Huscaran. Strašné moci boli odstránené z atmosféry Peru, čo je historicky dokázané.

Láska a súcit k tým, o ktorých vieš, že trpia, formujú tvoje srdce do boja. Dovoľujú ti vystupovať proti každej moci a vrchnosti, ktorá vťahuje milióny duší do pekla. Ak sme necitliví na ľudskú bolesť, ak súcit nenapĺňa naše duše a chceme len šťastne žiť v útulnom dome, s pekným autom, tak sme nepochopili Ježišove evanjelium. Keď modlitby usmerňujeme len na naše potreby a našich blízkych, ak nás zaujíma len to, čo nám diabol môže vykonať, tak potrebujeme ustavične veľa svetla. Ak využívame učenie, alebo knižku, ktorá nám príde pod ruku, aby sme sa lepšie starali o vlastnú bezpečnosť a strážili svoj život a majetok, tak ešte sme sa nenaučili milovať tak, ako miloval Ježiš.

*To je moje prikázanie, aby ste sa milovali
Navzájom, ako som ja vás miloval. Nad to
väčšej lásky nemá nikto, než aby niekto
položil svoj život za svojich priateľov.*

/Ján 15:12-13/

Boj je riskantný. Riziko vzrastá, keď sa bojuje bez primeraného poriadku / poviem o tom neskôr/. Jednako Boh stráži tých, ktorý vystavujú svoj život za iných.

*Ktokoľvek by hľadal zachrániť svoju dušu,
stratí ju; a ktokoľvek by ju stratil, splodí ju
k životu.*

/Luk.17.33/

Opravdivá láska Kristova pre stratených stála život mnohých misionárov a ich rodiny. Jednako to týchto ľudí nezadržalo pred hlásaním. Hudson Taylor, veľký hlásateľ a príhovorca Číny, stratil ženu na misijnom poli. Wesleyova žena zomrela po útokoch démonov. Boh začal používať Mary Ethel Woodsworth v divotvornej moci po smrti štyroch detí. A koľko detí misionárov nikdy nevidelo opätovne svojich rodičov, pretože zomreli na akúsi strašnú chorobu v Afrike?! História pravého evanjelia je plná mučeníckej smrti mnohých mužov a žien, ktorí pre rozširovanie kráľovstva Božieho nezaváhali položiť svoj vlastný život.

Ako je napísané:

*A oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu
a pre slovo svojho svedoctva a nemilovali
svojej duše až do smrti.*

/Zj.12:11/

Keď porovnávame časy temnosti, v ktorých žili Štefan, Peter, Jakub a skoro všetci apoštolovia a mučeníci, aj oni museli položiť svoje žioty. Môžeme zaplniť knižku menami Božích detí, ktoré milovali stratený svet viac, ako vlastný život.

Duchovný boj je prejavom súcitu, plynúceho zo samého Božieho srdca, ktoré si neodpočinie dovtedy, kým bude na svete zlo a ničomnosť. Súcit je ohromujúcou silou, ktorá nám dovoľuje zúčastniť sa v najstrašnejšej bitke a premôcť každý typ pevnosti.

Tam, kde mi Boh dovoľuje bojovať bez ohľadu na to, či je to moja krajina, či iná krajina, rozhodla som sa, že nenechám žiadneho démona ani bôžika nedotknutého, pretože nie je miesto súčasne aj pre mňa, aj pre diabla. Nemôžem vydržať krik žiadneho národa, plného utrpenia a zúfalstva a nevzrušená stáť so založenými rukami. Nemôžem vydržať, keď počujem kričiacu bolesť Božieho srdca a nedať svoj život za danú vec. V mojom srdci je veľmi veľa súcitu, veľmi veľa lásky pre trpiacich, aby som nebojovala a nebola hotová dať za nich život. Viem, že je veľa iných, ktorí sa nedajú ponižovať diablovi, lebo sú opravdivou Božou armádou.

Kapitola IV

Kto je povolaný do vojny?

A Hospodin riekol Gedeonovi: Ešte je toho ľudu primnoho, zaved' ich dolu k vode, tam ti ich skúsim. A stane sa, že ten, o ktorom ti poviem: Tento pôjde s tebou, ten pôjde s tebou, a každý, o ktorom ti poviem: Tento nepôjde s tebou, ten nepôjde.

/Sud.7:4/

A. Armáda vybraná Bohom

Napriek tomu, že sme všetci povolaní do účasti v Božej armáde a zohrania úlohy vo vojne proti teritoriálnym davom temnosti, nie je každý povolaný do prvej línie frontu. Boh vybral určených ľudí, na ktorých položil bremeno a zvláštne pomazanie do boja, aby zvíťazili, uvoľňovali, oslobodzovali národy.

V Starom zákone sa Boh zjavuje ako Boh vojska a jedno z Jeho mien je Bojovník. Keď sledujeme ako často Hospodin zasiahol v bitke, aby oslobodil svoj ľud, uvedomujeme si, že On naďalej pôsobí tým istým spôsobom.

Zakaždým, Keď Boh prikazoval viesť vojnu, vyberal osobu s víťazným pomazaním Najvyššieho. Najlepším príkladom je kráľ Dávid. Keď bol malým chlapcom, Pán sa prejavil v jeho živote zvláštnym a mocným pomazaním do boja. Nie mnohí mali tento druh pomazania. Skôr ako sa zmeral s Goliášom, izraelská armáda bola porazená a robila všetko, čo obor a Filištínci chceli. V tomto prípade si Boh poslúžil len jedným človekom, aby zmenil predurčenie Izraela. Keby v tejto bitke bojoval ktokoľvek iný, zahynul by, ale Boh sa pohybuje cez svojich vyvolených. Neskôr toto pomazanie zostúpilo na hrdinskú Dávidovu armádu. Tí ľudia boli predtým v nejakej úzkosti a mali horkosť v duši – ukrývali sa v jaskyni Adullam, ale keď uvideli pomazanie nad tým, ktorý bol teraz ich vodcom, zatúžili po tom, aby ho tiež mali. Neskôr ho dostali a boli premenení vo veľkých bojovníkov.

Dnes má Boh svojich vojenských generálov, ktorí sú povolaní a pomazaní, aby oslobodili mestá a národy. Oni sú pravou záclonou – upevňovaní skúsenosťami v strašných „ohnivých skúškach“ – sú v stave odovzdávať pomazanie, zostávajúci víťaznými vodcami veľkých armád. Žiaľ, sú takí, ktorí sa vrhajú do bitky, pretože chcú vidieť svoje mestá dobyté pre Ježiša, nie sú však k tomu ani povolaní, ani pomazaní.

Výsledkom toho sú nehody a zneuctenie týchto nevhodne bojujúcich osôb a tých, ktorí ich nasledovali. Tým sa to však nekončí. Najhoršie je to, že diabol používa zvláštne zbrane, aby zahanboval Božiu armádu.

Duchovný boj nie je vecou, s ktorou možno ľahko zaobchádzať, ale je bitkou proti skutočnému nepriateľovi, ktorý je veľmi bystrý a dokáže zvádzať. Takáto vojna teda vyžaduje veľké prípravy podľa veľmi prísnych zásad. Bez pochybností vážne dôsledky vznikajú z robenia čohokoľvek bez nadšenia, nedostatku potrebného porozumenia, vyššieho povolania a bezpodmienečného pomazania.

Príkladom, ktorý nám môže priblížiť túto tému, je povolanie Gedeona a vojna, ktorú bojoval. Prvou vecou, ktorú sa dozvedáme z tejto histórie je to, že Madiáni pustošili obyvateľov Izraela, kradli ich obilie a ľud bol vo veľkom trápení. Volali k Bohu a On sa zjavil človekovi. Boh povolal Gedeona a dal mu autoritu, aby zvíťazil. Pán rozhodol, kto bude Jeho armádou.

A anjel Hospodinov prišiel a posadil sa pod dubom, ktorý je v Ofre, ktorá patrí Joasovi Abiezerskému. A Gedeon, jeho syn, palicou mlátil pšenicu v preši, aby s tým utiekol pred Madiánmi. A ukázal sa mu anjel Hospodinov a riekol mu: Hospodin s tebou, udatný muž!

/Sud.6:11-12/

Gedeon zbiera svoju armádu, ale Boh mu hovorí:

A Hospodin riekol Gedeonovi: Primnoho je ľudu, ktorý je s tebou, než aby som dal Madiana do ich ruky, aby sa nechlúbil Izrael proti mne a nepovedal: Moja ruka mi spomohla. Preto teraz vyhlás tak, aby ľud dobre počul, a povieš: Ten, kto sa bojí a trasie sa, nech sa vráti a utiahne sa od vrchu Gileádovho. A tak sa vrátilo z ľudu dvadsaťdva tisíc mužov a desať tisíc zostalo. A Hospodin riekol Gedeonovi: Ešte je toho ľudu primnoho. Zaved' ich dolu k vode, tam ti ich skúsim. A stane sa, že ten, o ktorom ti poviem: Tento pôjde s tebou, ten pôjde s tebou a každý, o ktorom ti poviem: Tento nepôjde s tebou, ten nepôjde. Vtedy zaviedol ľud dolu k vodám a Hospodin riekol Gedeonovi: Každého, ktorý bude chlípať vodu svojím jazykom, ako chlípe pes, postavíš osobitne; a každého, kto si kľakne na svoje kolena piť, tiež osobitne. A bol počet tých, ktorí načierali svojou rukou a nosili vodu k ústam,

tristo mužov. Všetok ostatok ľudu pokrľakli na svoje kolená, aby pili vodu.

/Sud.7:2-6/

V tomto úryvku vidíme, ako vyberá svoju armádu Boh. Tristo mužov bolo stále v pohotovosti, nosili vodu k ústam a zostávali bdeli na to, čo sa dialo dookola. To ukázalo, že boli inteligentnými vojakmi, ktorým bolo ľahko veliť. Tí, ktorí chľipali vodu pri zemi, neboli opatrní. Oni symbolizujú ľudí, ktorí robia v náhlivosti, chcú ísť na vojnu, ale nechcú sa podriadiť rozkazom. Možno konajú vierou, ale chýba im úplné vedenie Ducha svätého.

Knižky mnohých skvelých autorov, ako viesť duchovnú vojnu, pripravovanie máp a stratégie vojny, pomáha pravému bojovníkovi jedine lepšie uvidieť to, čo Boh sám k nemu hovorí na tému bitky, do ktorej ho vedie.

Veľa problémov vznikne vtedy, keď duchovné vojenské skúsenosti iných sú používané ako inštrukcie obsluhy, strategické formulky, ktoré boli dané Bohom len pre určené miesta, podmienky a démonov, spojených s konkrétnou vojnou. To, že niekto číta a hovorí o duchovnom boji, neznamená, že je hotový sa do neho postaviť.

B. Kto sa nemôže zúčastniť vo vojne?

Nezrelí, bojazliví ľudia by sa nemali nikdy zúčastniť v prebiehajúcim boji. Veľkým omylom je zúčastňovanie sa niekoho, kto je zviazaný strachom, alebo potrebuje vnútorné uzdravenie a oslobodenie. Títo ľudia, ako tiež každý, kto nemá jasné porozumenie Božej veľkosti, je pre diabla ľahkou korisťou. Teraz sa sústredím presne na Boží výber. Neskôr uvediem iné, vážne a vhodné činitele, potrebné k tomu, aby sme rozpoznávali tých, ktorí sa nemajú zúčastňovať vo vojne.

C. Kto sa hodí do boja na najvyššej úrovni?

1. Prorocká a apoštolská autorita

Duchovný boj je úzko spojený s prorockými a apoštolskými sférami. Každý slúžiaci má určenú špecifickú autoritu a pomazanie. To mu umožňuje splnenie úlohy, do ktorej ho Boh povoláva. Všetci slúžiaci sú povolani a pomazani, ale každý má inú funkciu. Vychádzanie za svoju právomoc nespôsobí napravenie, a dôsledok sa bude dotýkať tela Kristovho.

Napríklad, keď je prorok bez pastorského pomazania pastorom, cirkev dostáva hlboké, tnúce a základné slovo, volajúce ku pokániu a zmene života. Žiaľ, málo pozornosti sa venuje potrebám členov cirkvi.

Keď je evanjelista pastorom, cirkev bude obvykle veľmi povzbudená k evanjelizácii a na tomto poli budú úspechy, ale hlásanému slovu zvyčajne chýba hĺbka. To isté sa deje, keď pastori, učitelia a evanjelisti chcú vojsť do oblastí apoštolskej a prorockej autority. Spôsobuje to zmätok a začínajú sa objavovať problémy, lebo nie je jasne určený smer.

Len tí proroci, apoštolovia a slúžiaci, ktorí sa pohybujú v tomto type pomazania / takí ako pastori – proroci, učitelia – proroci, apoštolovia – proroci atď. / sú schopní konať vhodným spôsobom. Oni budú môcť úspešne skúmať duchovnú skutočnosť a rozoznávať moci temnosti za účelom odhalenia ich stratégie a zbúrania pevností.

Poriadok a autorita sú rozhodujúcimi činiteľmi v armáde. Sú to nezmeniteľné zásady a práva, ktoré zaväzujú v skutočnej vojne. Či by nebolo nesmierne nebezpečné, keby kapitán armády Spojených štátov začal na vlastnú päsť bombardovať Irak? Samozrejme, že áno.

Duchovná vojna proti teritoriálnym mociam musí byť vedená tak isto, ako vedie vojnu vojenská organizácia. Vyžaduje jasné stratégie, príslušné zbrane a zodpovedajúcu armádu. Všetci musia medzi sebou úzko spolupracovať, aby tvorili harmonický celok, od generálov až po pešiakov.

2. Nebeský výber

V roku 1999 mi dal Boh videnie, ktoré ma naplnilo nepokojom a zároveň mnou otriaslo. Videla som drviacu silu kráľovstva temnosti s dobre zorganizovanými vojskami, zladenými generálmi a posilami, ktoré boli presne rozdelené na celú zem – všetci bojovali v tej istej veci. Ich predstavení a vládcovia boli zjednotení a dokonale zorganizovaní v štruktúre, za účelom vyplnenia satanových plánov na zemi. Tieto plány spojovali politiku, ekonomiku a náboženstvá.

Neobvyklé hierarchie temnosti boli umiestnené vo forme tajomných spoločností. Spravovali nielen viditeľnú skutočnosť pozemských vlád, ale taktiež strážili diabolské plány. Používali podzemné sily, ktoré boli neodhaliteľné a práve preto nezničiteľné.

Satan mal dokonalé zaopatrenie, zorganizované v každej časti sveta. Milióny démonov premeriavali zem a podnecovali ľudí ku hriechu a prelievaniu krvi. Toto posilňovalo múry jeho pevností a spôsobovalo, že sa nedali vyvrátiť. Bohatstvá mocných ľudí na zemi boli pod jeho kontrolou.

Videla som poslušné satanove armády, keď boli posielané, aby ničili cirkev a Božích slúžiacich. Často útočili na tých, ktorí boli sami. Videla

som duchov arogancie, sebestačnosti, klebety, rozdelenia, sexu, žiarlivosti, žiadostivosti a moci vyslané do cirkvi. Jednoducho vchádzali dnu, nenarážajúc takmer na žiadny odpor. Videla som cirkev ako maličké svetielka rozptýlené medzi národmi, ktoré chceli bojovať proti dokonale zorganizovanej a strašnej vláde zla.

Zatiaľ čo moje srdce sa trápilo pre víziu, Boh potešil moju dušu a povedal: *Nedovoľuj svojmu srdcu upadať do zdesenia, lebo nadišiel čas, kedy ja zostúpim na zem, aby som vládol nebesami i zemou a zem sa stane jednou v mojom zámere. Vyberám tých, ktorí budú vládnuť po mojom boku.* Keď toto povedal, nasledujúce slová prišli ku mne ako blesk:

Tí budú bojovať s Baránkom a Baránok zvíťazí nad nimi, pretože je Pánom pánov a Kráľom kráľov, aj tí ktorí sú s nim, povolaní, vyvolení a verní.

/Zj.17:14/

Tu vidíme, že nie každý je povolaný, aby bojoval popri Baránkovi proti vyšším hierarchiam temnosti. Boh si vybral členov do svojej armády na základe ich vernosti, odvahy, ako aj stupňa ukrižovania a zapretia samých seba. On vyberá ľudí, ktorí vedia chodiť v poslušnosti a víťazne vychádzať z každej nepriaznivej situácie. Vyberá vojakov, pre ktorých je najdôležitejšou vecou uberať sa za Ním, dokonca aj za cenu vlastného života. Oni sú tými, ktorí majú moc proti samotnému satanovi.

A oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedoctva a nemilovali svojej duše až do smrti.

/Zj.12:11/

Jestvuje poslušnosť voči Bohu, v ktorej sa môže každý vyvinúť cez plnenie Jeho prikázaní a kresťanské postoje. Jednako je zvláštny druh väčšej poslušnosti, ktorá kvalifikuje do Božej armády, alebo z nej vylučuje.

Duchovný boj v nebeskej skutočnosti vyžaduje efektívnych, smelých vojakov, ktorých môže Boh viesť jediným svojím pohľadom. To vyžaduje od ľudí, aby boli ako vzduch – odtrhnutí od pozemskej skutočnosti – budú tam, kde ich On postaví. Nie bravúra a odvaha v boji, ale stupeň ukrižovania vlastného „ja“ je najdôležitejšou črtou, ktorá rozhoduje o vybraní. Sú isté Božie zákony, oddeľujúce tých, ktorí chcú ísť dopredu, od tých, ktorí sa obrátia.

Pamätám si otázky, ktoré mi dal Boh, keď ma poveril misiou vyšplhania sa na najvyššiu horu na zemi, na Mount Everest. Prvá otázka znela: *Ako veľmi chceš oslobodenie okna 10/40? Ak ti poviem, že ti nezaručujem, že sa vrátiš živá, či naďalej pôjdeš?* Okno 10/40 bolo najmenej zevanjelizovanou oblasťou na svete v 90 – tých rokoch.

Veľmi málo ľudí vie, čo je to za pocit, lúčiť sa so svojimi deťmi, keď sa ony pýtajú s očami plnými slz: Mama, ale vrátiš sa, pravda? A ty vo vnútri poznáš odpoveď.

Inou otázkou bolo: *Čo keby som ťa poprosil o život jedného z tvojich najbližších milovaných, aby boli oslobodené pevnosti Everestu? Či by si naďalej išla?* Nie je nič horšie, než vidieť na jednej strane život niekoho z tvojich najmilších a na druhej milióny duší, vťahovaných do pekla.

Nasledujúcou otázkou bolo: *Či si hotová ísť do väzenia v Nepáli, aby som roztrhal okovy otroctva?* Táto úloha bola samozrejme zo všetkých najľahšia.

Podobne ako Abraháma, aj mňa Boh vyskúšal zisťujúc, či som ochotná obetovať Mu seba a životy svojich najbližších. . Keď som na všetky tri otázky odpovedala: *Áno*, zmenil svoj rozsudok. Vykonala som každú úlohu a neutrpela som žiadnu stratu. Boh videl, že Jeho slovo je pre mňa najdôležitejšie.

Aby sme boli vybraní, Boh nás musí otestovať, aby strach, zmätok a bolesť boli úplne pred bitkou prekonané.

3. Bojovníci svetla

Svetlo je jedinou vecou, ktoré môže rozohnať tmu. Bojovníci školení vo svetle sú tí, ktorí sú vybraní. Slovo hovorí:

*Lebo zbrane nášho vojovania nie sú
telesné, ale mocné Bohu na borení
pevností.*

/ II.Kor. 10:4 /

Svetlo je najmocnejšou zbraňou aká existuje a žiaden démon sa mu nemôže postaviť na odpor. Sám Boh je svetlom. My len stelesňujeme svetlo, ktoré žiari z majestátu Najvyššieho. Duchovný boj je niečo viac, než teológia, ktorá hovorí, že sme svetlom.

Pravý konflikt sa berie z konfrontácie medzi svetlom a tmou. Ako hovorí apoštol Ján:

*V ňom bol život a ten život bol svetlom ľudí,
a to svetlo svieti vo tme a tma ho nezadržala.*

/Ján 1:4-5/

Je zásada, ktorá hovorí, že **tma prestane existovať voči svetlu**. Zakaždým, keď zapínam svetlo v mojom dome, nemusím tri hodiny kričať na tmu, aby odišla. V okamžitom prejavení svetla sa tma automaticky stratí. Teda, keď je Ježiš svetlom, bývajúcim v nás, prečo sa tma okolo nás hneď nestratí?

Odpoveďou je to, že väčšia časť svetla je ukrytá, lebo existujú diabolské štruktúry, ktoré ho obmedzujú. Je to ako žiarovka zaclonená hrubou záclonou. Svetlo teda existuje, je reálne, býva medzi veriacimi, ale zakrývajú ho pevnosti zla.

Jednou vecou je, vidieť prítomnosť svetla v tých, ktorí sa stali deťmi Božími, a inou je vidieť jeho plný viditeľný prejav prichádzajúci cez život veriaceho. Je podstatný rozdiel medzi prítomnosťou Božích cností a ich plnou demonštráciou medzi nami.

Znovuzrodený kresťan má cez vieru všetky príznaky Božej moci, ale oni sa neprejavujú odrazu. Smrť vlastného „ja“ a chápanie zásad spôsobuje, že sa svetlo prejavuje v živote veriaceho a začína byť viditeľné pre iných.

Svetlo sa prejavilo na kríži v momente, kedy Ježišova smrť uvoľnila Božiu moc, aby bol porazený nepriateľ. To je jediná zbraň o ktorej satan vie, že ju nemôže poraziť. Kráľovstvo tmy ľahko rozoznáva tých, ktorí skutočne ukrižovali svoj život od tých, ktorí len o kríži hovoria.

Svetlo ukazuje všetky veci, robí ich viditeľnými pre každého. Na kríži Ježiš vystavil všetky naše hriechy na svetlo. On zomrel za každého a čo viac, urobil to verejne. Bol počítaný s bezbožnými a Jeho nahota na Golgote ukazuje, akým spôsobom sa ľudstvo môže navrátiť. Ten, kto prichádza do svetla cez vyznanie hriechov, musí sa vystaviť na obdiv tak, ako to urobil Ježiš.

Niektoré naše postoje, hriechy nevedomosti, môžeme vyznávať pred Otcom v nebi, ale úmyselný hriech, ako aj iné spáchané hriechy musíme vyznávať niekomu inému. Biblia hovorí:

*Teda vyznávajte si jeden druhému hriechy
a modlite sa druh za druh, aby ste boli
uzdravení. Mnoho vládze modlitba spravodlivého
pôsobiaca.*

/Jak.5:16/

Vyznávanie hriechov je v dnešných cirkvách zriedka praktizované a predsa je to veľmi biblická prax, ktorá dovedie každého veriaceho do hĺbky svetla. Slovo „vyznávať“ znamená „vyjadrovať verejne“. Toto isté slovo používame, keď niekomu hovoríme:

*Lebo srdcom sa verí na spravodlivosť
a ústami sa vyznáva na spasenie.*

/Rim. 10:10/

Vieme, že sa to nezakladá na hovorení Bohu tajne v zatvorenej izbe, že je našim Spasiteľom.

Vidíme, čo hovorí Písmo v I.Ján 1:5-7:

*A toto je zvesť, ktorú sme počuli od neho
a ktorú vám zvestujeme, že Boh je svetlo
a že niet v ňom nijakej tmy. Keď povieme,
že máme obecenstvo s ním a chodíme vo
tme, luháme a nečiníme pravdy; ale keď
chodíme vo svetle ako je on vo svetle, máme
obecenstvo jeden s druhým a krv Ježiša
Krista, jeho Syna, očisťuje nás od každého
hriechu.*

/I.Ján 1:5-7/

Dôsledkom chodenia vo svetle je to, že máme obecenstvo s inými ľuďmi. Okrem toho, cirkev tvrdí, že chodí vo svetle a medziľudské vzťahy v nej takmer neexistujú.

Je to tak preto, lebo nevyznávame naše hriechy a nevyťahujeme ich na svetlo – drží nás to v tme. Z toho dôvodu strácame moc do boja s diablom. Keď nevyznávame hriechy, chodíme v tme. Nachádzame sa na území nepriateľa, na ktorom má právo na nás útočiť.

Odkrytie hriechov je svetlom. Keď vyznávame verejne naše hriechy, vyrážame diabla zbraň, ukovanú proti nám. Týmto spôsobom sa staneme podobní Ježišovi, ktorý sa nebránil ukázať svoju slabosť, dokazujúc svoju pokoru.

Ak len máš skrúšené srdce, tak vyznávanie hriechov spôsobuje bolesť. Zároveň je oslobodzujúce a dáva silu, aby sa už nikdy viac nepáchalo to isté.

Cirkev upustila od vyznávania a odpúšťania hriechov a to je jedna z funkcií, ktorá je jej daná skrze Ducha svätého. V duchovnom boji je veľmi dôležité vyznávanie a odpúšťanie, pretože bez toho nemôžeme vojsť na územie nepriateľa.

*A keď to povedal, dýchnul na nich a povedal
im: Prijmite Svätého Ducha! Keby ste odpustili
hriechy niektorých ľudí, sú im odpustené, a keby*

ste zadržali hriechy niektorých ľudí, sú im zadržané.

/Ján 20.22-23/

Toto je pravdepodobne najväčší problém, ktorý spôsobuje vážne straty v Božom tábore. Vydať sa do bitky bez odpustenia hriechov z nás robí ľahký cieľ pre nepriateľa. Je to tak, ako keby sme sa vybrali na nočné výzvedy s lampou a ampliónom, prezrádzajúcimi naše postavenie. Ja a moja skupina sme bojovali silné bitky proti strašným mociam temnosti z druhého neba. Pred takýmto podujatím sme vždy trávili niekoľko dní vyznávajúc naše hriechy, spolu so zlými motiváciami, myšlienkami a dokonca aj strašnými snami. Pochopili sme, že to má zásadný význam pre bitku a zabezpečuje nám najväčšiu Božiu ochranu.

To, nakoľko chodíme vo svetle, záleží od toho, ako hlboko sa dokážeme odkryť vyznávajúc hriechy. Jednako Boh od nás vyžaduje, aby sme vyznávali naše hriechy duchovne zrelej osobe, aby sa ona za nás mohla modliť. V pokorovaní sa pred inými je ohromná sila.

Verejné vyznanie hriechov je prejav najvyššieho stupňa ukrižovania vlastného tela. Ktokoľvek zomiera pre seba a robí to v opravdivej pokore, získa odmenu a jeho život naplní svetlo nápomocné v boji.

Boh ma tri nasledujúce roky učil absolútnej poslušnosti. Zakaždým, keď som bola pozvaná na konferenciu, musela som verejne vyznávať svoje hriechy a pády. To bola úžasná skúsenosť. Zvlášť ťažko mi bolo v náboženských miestach. Keď som to robila, videla som satana padajúceho ako blesk. A keď sa pokúšal na mňa útočiť, okamžite bol odzbrojený.

Od toho momentu začalo zo mňa vyžarovať Božie svetlo takým spôsobom, že keď som pristupovala do bitky, videla som padajúcich démonov. Nech je sláva Bohu!

Organizovali sme krížové výpravy verejného pokánia, na ktorých sme počuli nadprirodzené dunenie z neba, kedy sa pastori a ľudia začali pokorovať a vyznávať svoje hriechy. Boj je jednoduchý vtedy, keď sme obmytý Jeho krvou a chodíme v odpustení. Haleluja!

4. Nebesia bojujú proti vybraným

Boh má dva druhy armády: nebeskú a pozemskú. Keď ich Boh povoláva do boja, začínajú spolupracovať. Na mnohých miestach Biblie ich vidíme bojovať spolu. Pre Elizeusa to bolo samozrejmé. Keď videl, že je obklúčený svojimi nepriateľmi, nevzrušil sa, lebo vedel, že je chránený.

*Preto ta poslal kone a vozy a veľké vojsko.
A prijdúc v noci obkolesili mesto. A keď vstal
skoro ráno sluha muža Božieho a vyšiel, tu
hľa, vojsko obkľučovalo mesto, kone i vozy.
Vtedy mu povedal jeho služobník: Ach, môj
pane, čo budeme robiť?! A on odpovedal:
Neboj sa, lebo je viacej tých, ktorí sú s nami,
ako je tých, ktorí sú s nimi.*

/II.Kráľ.6:14-17/

V inom nádhernom úryvku čítame o súde nad Babylonom:

*Ja som prikázal svojim posväteným, aj som
povolal svojich hrdinov pre svoj hnev, tých,
ktorí sa veselia z môjho vyvýšenia. Zvuk
množstva počuť na vrchoch, podobný zvuku
mnohého ľudu, zvuk, hukot kráľovstiev,
zhromaždených národov: Hospodin Zástupov
prehliada vojsko do boja. Prichádzajú z d'alekej
zeme, od konca nebies. Hospodin je to a nádoby
jeho zúrivého hnevu; ide, aby skazil celú zem.*

/Iz.13:3-5/

Vidíme, že Boh má svojich vybraných, posvätených, udatných, odvážnych ľudí, ktorých používa ako nástroje do boja. Bitka, o ktorej sme čítali, nie je obyčajný boj. Je to bitka na najvyššej úrovni a jej dôsledky majú vplyv na celú zem.

Boh vysielá svoje nebeské oddiely, aby sa vysporiadal s démonickými vrchnosťami, robí to v najťažších chvíľach boja. Pán dopúšťa počas útoku určité ohrozenie, aby potom Jeho milosť a anjeli urobili to, čo my nemôžeme.

Boh niektorým zveruje mimoriadne úlohy – v boji stoja s diablom tvárou v tvár a anjeli ich len poistujú /istia/. Takúto poctu môžu dosiahnuť len tí, ktorí sú odvážni a získali skúsenosti, víťaziac v mnohých bitkách.

V knihe Zjavenia Boh ukazuje dve spolu bojujúce armády. Počas tejto bitky získavajú oné vojenské skúsenosti. Obráť pozornosť na to, akým spôsobom oznamuje hlas z neba víťazstvo. Nehovorí: *Michal a jeho anjeli zvíťazili*, ale hovorí: *Oni zvíťazili*. Hovoriac: oni, má na mysli svätých, vybraných Božích.

A povstal boj na nebi: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi: a bojoval i drak a jeho anjeli. Ale nezvládali, ani ich miesto sa viacej nenašlo na nebi. A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet: zvrhnutý bol na zem a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním. A počul som veľký hlas na nebi, ktorý hovoril: Teraz sa stalo spasenie a moc a kráľovstvo spasením, mocou a kráľovstvom nášho Boha a vláda vládou jeho Krista, lebo je zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred našim Bohom dňom i nocou.

/Zj.12:7-10/

Hlas z neba ohlasuje, že vojaci premohli diabla na zemi. Niektorí ľudia si myslia, že Božie deti nemôžu bojovať v nebeských oblastiach a zvlášť postaviť sa do priameho boja s diablom. Jednako tento úryvok jasne ukazuje, že v tejto veľkej bitke sú víťazmi práve deti Najvyššieho.

V tejto kapitole bolo povedané, že diabol prehral bitku a napriek tomu naďalej vystupuje proti cirkvi. Neskôr sme ukázali, že moci temnosti boli odstránené z nebeských oblastí, spadli na zem a stratili väčšinu svojej sily. Týmto spôsobom nám Boh ukazuje, že boli porazené.

5. Naša zbraň je mocná v Bohu

Duchovný boj je záležitosťou Ducha. Výsledkom chodenia s Bohom je pomazanie do boja a Božia milosť nám dáva víťazstvo.

Jednako sú takí, ktorí chcú bojovať len preto, aby sa zúčastnili vo vojne a ignorujú základné zákony logiky a bezpečnosti. Hrozí to vážnymi dôsledkami. Len zbraň, ktorú máme v Bohu, má moc, aby zničila pevnosti.

Výzbroj, ktorú si nakladáme, je Božia zbraň a nie ľudská. Nie sú v nej bezvýznamné prvky, ktoré možno nechať stranou. Okrem toho, väčšina vojakov nevie ako ju správne nasadiť, alebo ako ju používať.

Tento nedostatok známosti nás vedie k tomu, že vedieme bitku v tele, čo pozorujeme podľa skutočnosti. Kedysi som čítala takúto myšlienku: *Každé ráno musíš ohlasovať, že si zakladáš celú zbraň Božiu a si chránený.*

Žiaľ, Božia zbraň nám nie je nakladaná len preto, že to prehlasujeme. Aby sme boli vystrojení vo všetkých jej častiach, musíme sa zakotviť v nebeských oblastiach, to znamená: v pravde, spasení, spravodlivosti; vo viere, porozumení evanjelia a v intímnom spoločenstve s prejaveným

Slovom Božím. Iba takéto postavenie v Bohu nám dovoľuje bojovať s duchovným svetom.

Pokrytci nemôžu používať Božiu zbraň. Sú plní falošnosti a klamstva a nehľadiac na to vyhlasujú, že si nasadili pás pravdy. Takisto ju nemôžu používať nespravodliví, vzbúrení klebetníci, hoci ich jedovaté jazyky vyhlasujú, že si nasadili pancier spravodlivosti a lásky. Taktiež osoby, ktoré nedokážu veriť o vlastné financie a sú znepokojované rôznymi druhmi strachov, a prorocky vyhlasujú, že majú v rukách štít viery. Toto všetko ich vystavuje posmechu. Bojujú neefektívnou telesnou zbraňou v úplnej neznalosti. To je tak účinné, ako strieľanie do mesiaca, alebo hádzanie kameňov do slnka.

Božia zbraň je dokonalá, nezničiteľná a mocná. Jej účinnosť záleží od nášho rastu v nebeských oblastiach.

Bojovník bojujúci Duchom žijúceho Boha, muž či žena, musí byť presiaknutý pravdou, nenávidieť faloš a klamstvo; byť plným spravodlivosti a lásky. Milovať v najťažších podmienkach, nepriaznivých okolnostiach. Byť hlboko presvedčený o svojom spasení, svätým na všetkých svojich cestách, neznášajúcim žiadneho zla a bezbožnosti. Plným viery, vyplývajúcej z intímneho vzťahu s Bohom. Je žičlivý a zdvorilý voči bratom, plný súcitu, hotový hlásať evanjelium v každých okolnostiach.

Takejto osobe Boh udeľuje svoju autoritu. Bojuje nie telesnou zbraňou, ale duchovnou /duchovná atómová bomba/. Je to vojak vycvičený v poddanosti, pozná vojenský výcvik, dodržiava zásady, pokorný a láskavý. Ľahko sa poddáva Božiemu vedeniu a vedeniu svojich nadriadených. Nehľadá svojho, bojí sa Boha, nechváli sa, lebo vie, že všetka chvála patrí výlučne Bohu. Boží vyvolenci, vystrojení a vyzbrojení cez Jeho Ducha – nemôžu byť porazení.

Kapitola V

Obete vojny

*Vieme, že nikto, kto sa narodil z Boha,
nehreší. Ale ten, kto sa narodil z Boha,
chráni sa a ten zlý sa ho nedotýka.*

/1.Ján 5:18/

A. Kto sú tí, ktorí zažívajú nešťastné príhody?

Každý z nás zažil nejaký druh bolesti, choroby, nešťastia alebo nešťastnej príhody. Cirkev je plná trápenia, dokonca sa k tomu ani nechce priznať. Napriek tomu hlása, že diabol bol porazený a už nám nemôže škodiť.

Všetky kresťanské denominácie a skupiny sú napádané diablom. Považujem za chybné tvrdenie, že choroby a neúspechy sú výsledkom zúčastnenia sa v duchovnom boji. Tragédie sa stávajú všade, dokonca v kruhu tých, ktorí sú odhodlanými odporcami hnutia strategickej vojny. Či najkonzervatívnejší /nepokrokoví/ kresťania nie sú chorí? Či sa nikdy nestali obeťami nečakaného neúspechu, alebo nešťastnej príhody? Ľudstvo trpí odo dňa, kedy diabol prevzal kontrolu nad zemou. Od chvíle, kedy satan ustanovil svoju ríšu smrti, zla a bolesti, kráľovstvo temnosti pôsobí, spôsobujúc utrpenie kresťanom aj neveriacim.

*Kto robí hriech, je z diabla, lebo diabol
hreší od počiatku. Nato sa ukázal Syn
Boží, aby skazil diela diablove.*

/1.Ján 3:8/

Bez ohľadu na to, čo satan a jeho démoni hovoria, jestvuje silnejšia vláda, ktorá ho porazila a ktorú on musí akceptovať. Je pravda, že náš spoločný nepriateľ reve, hľadajúc, koho by mohol zožrať, jednako nemá toľko slobody, aby mohol robiť to, čo sa mu páči.

B. Môže sa skutočne diabol dotknúť pomazaného?

Ježiš nám svojou smrťou na kríži zaistil víťazstvo v každej situácii, aká môže byť. Toto nám dovoľuje žiť pod stálou ochranou.

Slovo hovorí:

*Vieme, že nikto, kto sa narodil z Boha
nehreší. Ale ten, kto sa narodil z Boha,
chráni sa a ten zlý sa ho nedotýka.*

/1.Ján 5:18/

V liste Efežanom 6:10-11 tiež hovorí:

*Ostatne moji bratia, mocnejte v Pánovi
a v sile jeho vlády. Oblečte si celú zbraň
Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike
a úskočnosti diablovej.*

/Ef.6:10-11/

Vidíme, že nie je povedané, že musíme byť napadnutí od diabla; sme schopní neochvejne stáť voči útokom satanovým.

Problém spočíva v tom, že väčšina cirkví nejde za Pánom Jeho cestou, ani nemá plnosti Božej výzbroje/nemá v plnosti Božiu zbraň/.

Veľmi veľa ľudí vstupuje do Božej armády, hoci nežije pod Božou ochranou. Myslia si, že nie sú odpadlíkmi, pretože necudzoložia, neopíjajú sa a nezúčastňujú sa pohanských sviatkov. A predsa sú nábožní, nemilosrdne kritickí a nevedia ovládnuť svoje jazyky. Klebetia, súťažia a ich život závisí od ich vôle a nie od vôle Ducha svätého.

Každý druh hriechu vedie ku spojenectvu s diablom. Toto dáva démonom legálne právo, aby sa mohli priblížiť k Božiemu dieťaťu.

1. Musíme rozpoznať každé spojenectvo, ktoré môžeme mať s diablom.

Skôr ako vstúpime do duchovného boja, spočiatku rozoberáme charakteristické znaky močiara, s ktorým budeme bojovať. Vypisujeme jeho znaky na tabuľu a dôkladne ich skúmame. Potom skúmame svoje srdcia, či nehrešíme v akejkoľvek oblasti, ktorá je spojená s nečistým duchom, ktorý kontroluje ten terén.

Verím, že jednou z príčin, ktorá doviedla Pavla k neúspechu v hlásaní evanjelia v Aténach bol fakt, že po príchode do mesta použil nevhodnú

stratégiu. Vládnucim močiarom tam bol duch Grécka. Vyznačoval sa predovšetkým intelektualizmom, humanizmom a predkladaním rozumu nad ducha. Prejavoval sa hlavne v arogantnej výrečnosti. Vždy sa snažil dokázať, že má väčšiu vedomosť, než iní. Taktiež ho bolo možné spozorovať v nekonečných sporoch a dokazovaní všetkého analytickým spôsobom.

Pavol bol nielen nevedome podmanený týmto duchom, ale taktiež mu dovolil, aby ho ovplyvnil. Jeho hlásanie bolo veľmi intelektuálne a úplne pozbavené moci.

*A kým ich Pavol čakal v Aténach, roznechoval sa v ňom jeho duch, keď videl, že je mesto plné modiel. Hovoril tedy v synagóge so Židmi i s bohabojnými inokmeňci i na tržisku každý deň s tými, ktorí sa tu práve nahodili. A dali sa s ním do hádky aj niektorí epikurejských a stoických filozofov, mudrcov. A jedni vraveli: Čože to chce ten žvatláč povedať? A iní zase: Zdá sa byť zvestovateľom cudzích bohov. **Lebo im zvestoval Ježiša a zmŕtvychvstanie.***

/Sk.17:16-18/

Pozoruj, ako Pavol podľahol duchu sporov a diskusie. Cez to preskúmal situáciu v Aténach rozumovo a nie duchovne.

A pochytili ho a zaviedli na Areopág a povedali: Či môžeme zvedieť, čo a aké je to nové učenie, ktoré to ty hovoríš? Lebo nesieš čosi čudného do našich uší. Radi by sme tedy zvedieť, čo to chce byť. Lebo všetci Atéňania i tam bývajúci cudzinci na nič iného nestihnú ako alebo vraviť niečo alebo počúvať niečo nového.

/Sk.17:19-21/

Gréci v tých časoch nehľadali Boha a ich srdcia boli ľahostajné na potrebu spasenia. Ich myšlienky boli zotročené teritoriálnymi duchmi, ktorým sa tiež podarilo Pavla vtiahnuť vo svoju stratégiu.

Apoštol Pavol, vysmievaný Aténčanmi, skončil svoju kázeň. Ovocím jeho krasorečnického pôsobenia bola malá skupinka veriacich.

Pavol mocne pocítil svoju porážku a odišiel do Korintu v úplne inom duchu. Myslím si, že spôsob, akým sa vrátil do Korintu, vnucuje myšlienku, že cestou stretol Ducha svätého a prežil s Ním silnú konfrontáciu.

Pozoruj radikálnu zmenu v jeho učení:

A ja, keď som k vám prišiel, bratia, neprišiel som vo vznešenosti slova alebo múdrosti zvestujúc vám svedoctvo Božie. Lebo som nebol usúdil vedieť niečo iné medzi vami krome Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného. A ja som bol u vás v slabosti a v bázni a triasol som sa mnoho. A moja reč a moja kázeň nezáležala v presvedčavých ľudskej múdrosti slovách, ale v dôkaze Ducha a moci.
/I.Kor.2:1-4/

V Korinte zanechal spôsob myslenia, charakteristický pre ducha Grécka a začal pôsobiť úplne iným spôsobom. Po stretnutí s múdrosťou Grékov sa rozhodol nevedieť medzi Korint'ami nič iné, ako len Ježiša Krista, toho ukrižovaného. Voči ich arogantnej výrečnosti vystúpil s jednoduchou rečou, počas ktorej sa prejavila Božia moc. To prinieslo ovocie a cirkev začala rýchlo vzrastať, v ktorej boli skvelí učenici.

Zakaždým, keď sa postavíme do boja proti teritoriálnym duchom, je pre nás najdôležitejšou vecou rozpoznanie spôsobu pôsobenia týchto duchov. Iba potom začíname lámať všetko duševné spojenectvo. Mohli sme do neho vojsť nevedomky, riadiac sa tými črtami svojej povahy, ktoré sú charakteristické pre tieto vrchnosti. Nakoniec sa začíname hýbať v protikladnom duchu.

Napríklad, ak zamýšľame bojovať proti takým duchom, ako je „Kráľovná nebies“ alebo „Veľký Babylon“, prvou vecou, ktorú Písmo hovorí, je:

*A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril:
Vyjdite z neho, môj ľude, aby ste sa
nezúčastnili jeho hriechov a aby ste
nedostali z jeho rán.*

/Zj. 18.4/

Neskôr v Biblii a histórii nachádzame všetky charakteristické znaky rozoberaných vrchností /tu „Kráľovien“/. Nižšie uvedieme niekoľko charakteristík, no nebudeme sa púšťať do podrobností:

Kráľovná Vasti: bola prázdna, nevážila si authority. Jej mienka sa musela viacej počítať, ako mienka muža. Mala buričskú a neposlušnú povahu, myslela si, že jej veci sú najdôležitejšie.

Kráľovná Jezábel: manipulátka, ktorá kontrolovala svojho muža. Protivila sa prorokom, sama sa vyhlásila za prorokyňu a zároveň uctievala iných bohov; nebála sa Pána. Zvádzala Božích služobníkov, aby jedli veci obetované bôžikom a oddávali sa smilstvu. Naučila ich nachádzať potešenie v neposlušnosti voči Božiemu slovu a uspokojenia zo samých seba, dokonca vtedy, keď hrešili. Bola zvodná, nanucovala svoju vôľu iným, bez ohľadu na cenu. Neváhala ani vtedy, keď bol v hre ľudský život. Jezábel je spojená s duchom Pytona, ktorý je druhom hada. Tento duch zabíja jazykom, syčiac jed klebiet. Robí nátlak až do chvíle, keď sa jej obeť podriadi.

Kráľovná zo Šéby: Zvádzajúca, zmyselná, vedela lichotiť. Vykupovala sa darmi u vplyvných ľudí, snažila sa obklopiť tými, ktorí zaujímajú vysoké postavenia.

Kráľovná Atália: Povýšená, neznáša odpor, hľadá postavenie, moc a vládu aj za cenu niečieho života /fyzického alebo duchovného/.

Budem sa snažiť určiť zásady, ktoré nám dovoľia vyhnúť sa nebezpečenstvu v duchovnom boji. Väčšina príhovorcov je oddaná Bohu. Vkladajú veľa času a úsilia do modlitby, trávajú bezsenné noci hľadaním nového zjavenia. Horúco milujú Boha a chcú pre Neho urobiť všetko. Jednako im to nezaručuje bezpečnosť. Ak sa dokonca apoštol Pavol dal zviest' duchu, ktorý ho doviedol k prehre, tak aj nás to tiež môže stretnúť.

Z mojich skúseností s tisícami vojakov a príhovorcov Najvyššieho vyplýva, že sú to obyčajne pokorní ľudia, sústredení na Bohom daných schopnostiach a duchovných daroch, hotoví urobiť pre Neho všetko.

Keď diabol vidí v ľuďoch takéto dobré znaky, snaží sa ich napadnúť jemnou zákonnosťou. Je ľahké povedať: *Som oddaným Božím služobníkom a nemám nič spoločné s duchom Jezábel.*

Ale Boh chce, aby sme do hĺbky rozobrali našu ľudskú povahu. Keď sme úprimní, uvidíme, že každý z nás v určitom stupni kontroluje, manipuluje, búri sa a je prázdny. Vyplýva to z našej padlej povahy, ktorá sformovala našu dušu a charakter. To je príčinou, pre ktorú nám Boh ukázal dôležitosť podrobného rozboru našich jednotlivých znakov osobnosti, ktoré sú zhodné s charakterom daných teritoriálnych duchov.

Deti si od svojich najmladších rokov vynucujú na rodičoch rôzne veci. Prvé slovo, ktoré sa väčšina z nich učí po slovách: mama a tata, je: *nie*. Dieťa nevie ako sa volá, ale vie, ako nanútiť svoju vôľu. Pomaly sa učia merať hranice tolerancie svojho rodiča, až nájdu spôsob manipulovania, aby dostali čo chcú.

Ak chceš vedieť, ako môže kráľovná Jezábel vplývať na tvoj život, tak jednoducho obráť pozornosť na svoje reakcie, keď niekto rozhodne vystupuje proti tvojim najväčším túžbam. Niektorí ľudia môžu byť smutní, nazlostení, melancholickí, v depresiach, iní môžu reagovať ľstivo. Nakoniec všetky tieto reakcie smerujú k manipulácii a kontrole. Dôležitou vecou je priznať sa k nim a hľadať odpustenie, aby sa nás diabol nemohol dotknúť.

Všetky tieto kontrolujúce správania sú sotva vnútornými, pôvodnými prejavmi „Kráľovnej nebies“. Ľudská povaha je sama o sebe buričská, neposlušná, kontrolujúca a plná zla. Každý z nás musí prekopávať a prehľadávať každý kútik svojej duše. Predovšetkým sa to týka príhovorcov a duchovných bojovníkov, ktorí sú vedení Duchom svätým a posvätení vo svojom konaní. Môžeme byť presvedčení, že niektoré veci v nás nepôsobia dlhšie, lebo nám už bolo všetko odpustené, jednako sme určité hriechy nemohli nikdy vyznať a teda nám ich nikto nemohol odpustiť.

Keď sa náš vojenský oddiel zhromažďuje, snažíme sa identifikovať každé spojenectvo, ktoré môžeme mať uzavreté s jednotlivými znakmi duchov, s ktorými budeme bojovať. Veľa času trávime v spoločnom rozhovore a vyťahujeme na svetlo všetky veci, ktoré sme skôr mohli robiť a ktoré sa vzťahujú k danému typu postojov. Potom opatrne skúmame našu minulosť. Zaoberáme sa aj tou najmenšou myšlienkou, ktorá nám mohla prebehnúť myslou, filmami a televíznymi programami, ktoré sme mohli pozerať a tými hrdinami, ktorých sme obdivovali a ktorí mali akúkoľvek z tých bežných chýb. Občas môže Boh vytiahnuť na svetlo akýsi vtip, ktorý sme mohli povedať, alebo na ktorom sme sa zasmiali a ktorý vytvoril duchovné spojenectvo. Nevnučujem myšlienku, že už nikdy viac nemáme zapnúť televízor, ani že už nikdy viac nemáme povedať žiaden vtip, ale musíme si priznať slabosť našej ľudskej povahy, ktorá je samozrejme zdokonaľovaná.

Pamätám si, keď sme sa pripravovali do boja v koncentračnom tábore v Osvienčime, ako sme rozoberali duchovné črty charakteristické pre Hitlera. Bol tam skvelý duchovný bojovník, ktorý vstal a povedal: *Ja sa rozhodne nestotožňujem s Hitlerovým duchom antisemitizmu.* A potom po chvíli ticha, iný člen našej skupiny pretrhol mlčanie a spýtal sa: *Pamätáte sa, keď sme boli v škole, obvykle sme sa smiali zo žartov o Osvienčime?* Táto osoba činila pokánie. Všetci sme jasne videli, ako nás také jemné veci môžu stotožniť s dielom diablovým.

Priznajme sa ku hriechom, ktoré sa svojho času mohli zdať bezvýznamné. Spolu s duchovným rastom, ktorý nám dáva autoritu, aby sme bojovali bez ohrozenia, takéto veci nadobúdajú význam. Od chvíle, kedy sme pochopili a uviedli tieto princípy do života, nemali sme nikdy ani jednu obeť vojny. Možno sa to nevelmi týka všetkých kresťanov

v cirkvi, ale je to naozaj pre duchovných bojovníkov, ktorí chcú bojovať proti teritoriálnym silám.

2.Keď sme nesprávne zorganizovaní, zaútočí na nás diabol

Teritoriálna vojna je chýlostivou otázkou. Duchovný boj musíme vidieť ako pôsobenie, vďaka ktorému sa začína formovať Božia armáda plná múdrosti.

V čase ozbrojených konfliktov, víťazstvo alebo porážka závisia od toho, kto má:

- lepšiu stratégiu
- väčšiu znalosť na tému slabých a silných strán nepriateľa
- lepšie zorganizovanú armádu
- silnejšiu zbraň

Tento poriadok je neobyčajne dôležitý. Ako Božie deti máme najmocnejšiu zbraň, napriek tomu bolo veľa skorších bitiek prehraných. Dialo sa tak preto, lebo armáde chýbala vlastná stratégia a schopnosť predvídania, odkiaľ prichádza útok nepriateľa.

Duchovný boj je ako hra v šachy. Musíme predvídať každý zvodný pohyb nášho nepriateľa. Súčasne byť ostrážiti a hotoví zničiť každého nepriateľa skôr, ako urobí akýkoľvek pohyb.

Duchovný boj vyžaduje prenikavú predvídavosť, božskú inteligenciu, intuíciu a zjavenie. Je to otázka určovania konkrétneho cieľa a času útoku. Nemôžeme udierať naslepo, snažiac sa zničiť pevnosť. Takéto konanie neprinesie očakávané výsledky a môže nás to veľa stáť.

V každom boji je veľmi dôležitou vecou mať dobre zorganizovanú armádu. Medzi generálmi a kapitánmi musí vládnuť dokonalá komunikácia a jednomyseľnosť, avšak celá armáda musí byť skôr pripravená a posvätená. Taktiež to vyžaduje vhodnú ochranu cez pôst a modlitbu, rovnako pred vojnou, ako aj po nej. Tiež musí byť vypracovaná zodpovedná stratégia tvorením máp, skúmaním terénu, prorockým slovom. Všetci účastníci musia byť v úplnej poddanosti svojej autorite.

Bojovník, ktorý nie je poddaný a uskutočňuje svoje vlastné plány, túžiac stať sa hrdinom, bude ohrozením pre armádu. Najmenší hriech ktoréhokoľvek z vojakov bude mať vplyv na konečný výsledok bitky – hrozí porážka. O takejto situácii hovorí Biblia, opisujúc bitku pri meste Haj, kedy Jozuova armáda prehrala z dôvodu Achanovho hriechu. /Joz.8/

V duchovnom boji je základným pravidlom to, že cieľ útoku musí byť podľa našej duchovnej autority, ktorá závisí od hĺbky vzťahu s Bohom. Aby sme vzdorovali všetkým hierarchiam, musíme mať autoritu, vyskúšanú v ohni a intímny vzťah s Bohom. Blízkosť vzťahu s Bohom určuje hierarchiu nepriateľa, proti ktorej môžeme vystupovať.

Bojovníkom, ktorým chýba moc, aby oslobodzovali posadnutých, ktorí neovládli vlastnú povahu, nedajú si rady vo finančných otázkach, chýba im moc k teritoriálnemu boju – takí budú ľahko porazení. Neznamená to, že z dôvodu slabosti niekoho vylúčujeme zo skupiny. Autorita, moc a skúsenosti starších vo viere slúžia ako ochrana mladších účastníkov boja, dovoľujúc im týmto spôsobom vzrastať.

Hodnosť každého bojovníka Božej armády závisí od víťazstiev a nie od hĺbky zjavení. Víťazstvá nad vrchnosťami rozhodujú o vplyve na duchovný svet.

Naša duchovná autorita je úmerná k nášmu poddaniu sa pozemským autoritám. Zoberme si napríklad niekoho, kto je povoláný do vojny, ale je v cirkvi, kde je vojna neznáma, alebo odmietaná. V prvom prípade musí takýto bojovník informovať svojho pastora, že prežíva povolanie do duchovného boja. Ak je pastor otvorený, zverí ho tým, ktorí sú skúsení a vyskúšaní na tomto poli.

V druhom prípade si musí vojak vybrať, či sa má zrieknuť boja a ďalej slúžiť v tej cirkvi, či ju opustiť a hľadať inú, v ktorej bude môcť vyrásť a stať sa vojacom.

Satan porazil mnoho bojovníkov, pretože, keď počuli zavolanie, vrhli sa ľahkomyselne do boja, bez obrátenia pozornosti na autoritu pastora. Takéto postupovanie môže byť veľmi nebezpečné.

Boh je Bohom poriadku a drží sa svojich plánov. Do teritoriálneho boja povoláva tých, ktorí boli do neho skôr pripravení. Boh ich zvláštnym spôsobom spája s generálmi, ktorí im pomôžu. Otvára cestu, aby sa vyplnili Jeho plány, napriek odporu nepriateľa.

V mojej organizácii sú bojovníci, ktorí patria do cirkví, kde nepraktizujú duchovný boj. Napriek tomu ich pastori akceptujú svoju autoritu vo veciach duchovného boja a títo členovia vzrastajú v súlade so svojím povolaním.

Vojak musí byť úplne poddaný svojej pastorskej alebo apoštolskej autorite, aby bol pod ochranou. Zakaždým, keď chce podniknúť boj, musí mi najskôr predložiť svoju stratégiu, aby bol obklopený modlitbou.

Tiež je dôležité, aby úroveň duchovnej ochrany bola úmerná k úrovni boja. Napríklad, nemôžeme bojovať s vrchnosťou nad národmi, keď sme ochraňovaní len malou, nezávislou cirkvou. Taktiež nemôžeme bojovať s mocou temnosti na svetovej úrovni, keď ochrana je len na úrovni národnej. Toto je základnou úlohou celosvetovej modlitebnej služby.

Ja osobne som poddaná apoštolovi Ronyíemu Chavesovi z Kostariky. Avšak v otázkach boja o Spojené štáty a Európu som pod ochranou apoštola C.Petra Wagnera. Jednako obvykle obidvom podávam správu z môjho života a pôsobenia.

Od chvíle môjho obrátenia som bola povolaná do vojny. Prešla som neľahkým tréningom. Boh sa jednal s mojím životom, pripravoval do boja s mocami a vrchnosťami. To všetko bolo Božím plánom a slúžilo to k môjmu rastu. Znovuzrodila som sa v cirkvi, v ktorej bolo pomazanie k uvoľňovaniu a radikálnemu jednaniu s hriechom a skutkami tela. Od prvých dní v kresťanstve mi bola ukazovaná nutnosť zomierania sebe, ale tiež ma naučili hľadaniu Božej moci a vzrastu vo viere.

Boh ma umiestňoval vedľa svojich služobníkov, ktorí sa skutočne pričiňovali k môjmu rozvoju. Mala som veľkých učiteľov, počínajúc od môjho otca v službe, Dr.Morrisa Cerrullo, ktorý veril vo mňa a pracoval vytrvale, cvičiac ma vo svojej službe. Potom sa Boh staral o môj vzrast, dbajúc o každý detail. Môžem povedať, že bojovník povolaný do boja s vrchnosťami je vykován tým istým spôsobom ako oceľový meč v rozžeravenej peci. Úder za úderom, až je blyšiaci a ostrý. Divy sa nedejú, a tiež bojovníkom sa nikto nestane cez víkendový seminár.

C. Obete a poškodení v Božom tábore

Nehoda vo vojne je považovaná za nešťastnú udalosť, neodvratný osud, nešťastie alebo útok diabla.

Ako sme už skôr videli, môžeme sa úplne spoliehať na Božiu ochranu pred démonickými plánmi.

Verím, že satan sa nemôže mstiť za našu účasť vo vojne. Nemôžeme všetky zlé veci, ktoré nás stretávajú, pripisovať zmluve s nepriateľom. Ide o to, aby sme sa vedeli na všetko, čo sa deje v našich životoch, pozrieť z vlastnej perspektívy. Apoštol Ján napísal:

*Vieme, že nikto, kto sa narodil z Boha, nehreší.
Ale ten, kto sa narodil z Boha, chráni sa a ten
zlý sa ho nedotýka.*

/1.Ján 5:18/

História potvrdzuje, že Ján bol ponorený vo vriacom oleji, uväznený na ostrove Patmos a mučený rôznymi inými spôsobmi. A jednako, nikdy si nemyslel, že diabol mal moc nad jeho životom.

Sám Ježiš povedal:

Hľa, dal som vám právo a moc šliapať po hadoch a škorpiónoch a nad všetkou mocou nepriateľa a nič vám neuškodí.

/Luk.10:19/

Vedel teda, že cirkev bude trýznená, prenasledovaná a trápená, a jednako to nepripisoval dielu nepriateľa.

Boh zjavil Pavlovi, že zakaždým, keď je v rôznych tlakoch, nemá pozerieť na viditeľný svet, ale na duchovnú skutočnosť. Hovorí o tom v II.Kor.4:16-18, že dokonca neveliké súženie sa pričiňuje k našej večnej sláve.

Pozrime sa na to, čo sa stalo počas najväčšej bitky, aká sa kedykoľvek odohrala – uskutočnila sa na kríži, na Golgote. Keď sa na to pozeráme ľudskými očami, Ježišova smrť znamenala diablovu výhru, pretože to on stál za trýznením, ponižovaním, urážkami a nakoniec za Jeho smrťou.

Keď pozeráme na viditeľný svet, ohraničený len k tomu, čo je vonkajšie, uvidíme to ako strašný útok zo strany zlého, ktorý zničil Ježiša. Avšak to, čo sa stalo skutočne, treba hľadať v duchovnom svete a hodnotiť Božími kategóriami – cez smrť Ježiša prišlo víťazstvo nad hriechom a smrťou. Boží Syn cez bolesť na kríži premohol každú našu bolesť, cez znášanie hanby, premohol urážky cez svoje poníženie – aroganciu, trpiac zničil diablove kráľovstvo.

Vo chvíli Ježišovej smrti nikto neveril v Jeho zmŕtvychvstanie. To, čo sa zdalo byť Jeho porážkou a koncom nádeje, sa stalo najväčším víťazstvom v celom vesmíre. Keď Boh posielal svojho Syna na zem, predvídal neľútostný diablov útok a výhru svojho Syna. Toto všetko bolo vo večnom Božom pláne.

Nedostatok duchovného pohľadu a spoliehanie na telesný rozum vedie nevyhnutne k duchovným omylom.

Diablovi záleží na tom, aby zviazal ľudí strachom. Deje sa tak vtedy, keď prežívajúc tragédiu, obviňujeme za ňu nepriateľa a sústredíme sa na negatíva, zatiaľ čo Boh pracuje nad našim životom.

Problém spočíva v tom, že Božie hľadisko je úplne iné od názorov vládnucich v XXI. storočí. Všetci ľudia, bez ohľadu na vyznanie, sú napádaní spotrebovaním /konzumpciou/, ktoré je zamerané na rýchly, ľahký a výhodný život, ktorý uspokojuje potreby duší. Tisíce reklám, ktoré nás obklopujú, kričia: *Vyhýbaj sa utrpeniu za každú cenu!* Tento spôsob života vplýva tiež na cirkev. Svet urobí všetko, aby sa vyhol utrpeniu.

Boh myslí úplne ináč o našich trápeniach a skúškach. On vie, že satan nie je našim najväčším nepriateľom, lebo už bol porazený. To naše telo, ego a priateľstvo so svetom robia z nás Božích nepriateľov. Boh

vie, že pre nás by bolo najlepšou vecou ,čo najrýchlejšie zomrieť tým veciam.

V Božích očiach najlepšou vecou, aká sa nám kedy môže stať, je smrť všetkému, čo nás oddeľuje od Boha a Jeho predurčenia pre nás. Naše utrpenie vníma iba ako malý a dočasný útlak, ktorý On používa, aby v nás zdokonaľoval zrelosť. Tieto utrpenia sú potrebné, aby sme vďaka ním mohli vojsť do kráľovstva Božieho. Boh sa nám zjavuje a dovoľuje vstupovať na čoraz vyššie úrovne svojho kráľovstva.

Diabol nemá autoritu, aby sa dotkol Božieho dieťaťa, dokonca aj v najväčšom víre boja. Boh má všetko pod kontrolou, čo pripomínal Ježiš satanovi na púšti:

... lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu sa budeš klaňať a jemu samému budeš svätoslúžiť.

/Luk.4:8/

Všetko Jóbove utrpenie a tlaky nemali svoj zdroj v satanovi, ani neboli obeťami utrpenými vo vojne, ale boli časťou Božieho plánu:

*A Hospodin riekol satanovi: Odkiaľ ideš?
A satan odpovedal Hospodinovi a riekol:
Chodil som sem a ta po zemi a prechádzal som sa po nej. A zase riekol Hospodin satanovi:
Či si si všimol môjho služobníka Joba, že nie je jemu rovného na zemi, takého bezúhonného muža, priameho a spravodlivého, ktorý sa bojí Boha a chráni sa zlého? Na to odpovedal satan Hospodinovi a riekol: A či sa Job darmo bojí Boha? Či si ho ty azda neohradil i jeho dom a všetkého, čo má, zo všetkých strán? Dielo jeho rúk si požehnal a jeho dobytok sa náramne rozmnožil na zemi. Ale nože vystri svoju ruku a dotkni sa všetkého, čo má, či ti nebude zlorečiť do tváři! Vtedy riekol Hospodin satanovi: Hľa, všetko, čo má, je v tvojej ruke, len na neho nevystri svojej ruky. A satan vyšiel od tváři Hospodinovej.*

/Job 1:7-12/

Kniha Jobova hovorí o tom, ako Job stratil všetko: svoju rodinu, majetok, zdravie a o tom, čo Boh vykonal v jeho živote.

Pán mal pre Jobov život plán, plný slávy. Tiež vedel o tom, že jediným spôsobom na to, aby mohol mať Job väčšiu známosť, je prechod cez hlboké utrpenie.

Boh mal vždy všetko pod kontrolou. Satan nikdy nevyhráva bitky, dokonca ani vtedy, keď sa nám zdá, že sa utrpenie už nedá zniesť. Boh v duchovnej skutočnosti videl v pokračovaní víťazstvo a ono sa v plnosti prejavilo zmeneným Jobovým osudom. Oči Pánove boli sústredené na cieľ, ku ktorému sa On uberal v živote svojho služobníka, pretože vždy túžil vyplniť najlepšie plány v jeho živote.

Podobne bolo v situácii, kedy satan prosil Ježiša, žeby mu dal Petra, aby ho preosial ako pšenicu /Luk.22:31-33/. Boží Syn mal už vtedy slávny plán pre svojho učeníka – chcel potriasť jeho dušou. Ježiš rozhoduje, nakoľko sa môže diabol dotknúť človeka – súhlasí s jeho konaním, ale sa prihovára, aby viera osoby, ktorá je napadnutá, nezmizla.

Po tom, ako Peter zaprel Ježiša, prešiel pekelnými mukami. Predsa, konečným výsledkom týchto tlakov bolo to, že jeho vnútorný človek bol očistený, aby neskoršie mohol posilňovať svojich bratov.

Je napísané:

Ak spolu trpezlivo znášate, budeme spolu i kraľovať; ak zaprieme, aj on nás zaprie.

/II. Tim.2:12/

Biblia tiež hovorí:

Sám ten Duch spolu svedčí s naším duchom, že sme deťmi Božími. A jestli deťmi, tedy aj dedičmi, dedičmi Božími a spoludedičmi Kristovými; akže spolu trpíme, aby sme aj spolu boli oslávení.

/Rim.8:16-17/

Apoštolovia vo včasnej cirkvi žili životom, v ktorom bolo vpísané utrpenie, aby posolstvo kríža mohlo dosiahnuť okrajov zeme. Rozumeli, že to ich dovedie do väčšej slávy.

Treba poznamenať, že Pavlovo chápanie, týkajúce sa situácii kresťana v posledných dňoch, je odlišné od súčasne vládnuceho presvedčenia.

Ale pravda aj pokladám všetko za stratu pre zvrchovanosť známosti Krista Ježiša, svojho

Pána, pre ktorého som to všetko stratil a pokladám to za smeti, aby som získal Krista a bol nájdený v ňom nemajúci svojej vlastnej spravodlivosti, spravodlivosti zo zákona, ale majúci spravodlivosť skrze vieru Kristovu, spravodlivosť z Boha, založenú na viere, aby som poznal jeho a moc jeho vzkriesenia a účasť na jeho utrpeniach usúpodobňovaný jeho smrti.

/Fil.3:8-10/

Zvykol hovoriť:

No ten poklad máme v hlinených nádobách, aby zvrchovanosť moci bola Božia a nie z nás, ktorí sme tiesnení zo všetkých strán, ale nie zovrení: sme v rozpakoch, ale nie cele bezradní; prenasledovaní, ale nie v zlom opustení; sme občas povalení, ale nehynieme, vždy a všade nosiac so sebou smrť Pána Ježiša na tele, aby bol aj život Ježišov zjavený na našom tele. Lebo my, ktorí žijeme, vždycky sme vydávaní na smrť pre Ježiša, aby bol aj život Ježišov zjavený na našom smrteľnom tele.

/II.Kor.4:7-11/

Aké hlboké pochopenie! Tu je niekto, kto pozná a hľadá nebeské ciele. Niekto, koho snahou je to, aby celý mocný zmŕtvychvstalý život Krista bol napodobňovaný /skopírovaný/, aby bol viditeľný a prejavoval sa v jeho živote tak, aby v ňom svet mohol doslova vidieť Ježiša.

Pavol nebol vzrušený diablom, ktorý mu kradne auto alebo láme kosti. Nestaral sa o stratu svojho života, či slobody. Vedel dokonale, čo mu Boh povedal:

A povedal mu: Dost' ti je moja milosť. Lebo moja moc sa dokonáva v slabosti. Teda najradšej sa budem chváliť svojimi slabosťami, aby prebývala na mne moc Kristova. Preto mám záľubu v slabostiach, v pohaneniach, v tiesňach, v prenasledovaniach, v úzkostiach za Krista; lebo keď som slabý, vtedy som mocný.

/II.Kor.12:9-10/

Pre Pavla bolo všetko ziskom. Smrť znamenala víťazstvo, po ktorom túžil a ktoré by mu dalo právo zasadiť v plnej moci po boku milovaného Ježiša. Bol hotový zniesť každé utrpenie a všetko stratiť, len aby niesol evanjelium strateným. To je pravý Boží vojak, generál, ktorý nás odvážne inšpiruje do boja za národy.

Pavol a iní učenici vedeli, že musia zaplatiť vysokú cenu za to, aby zaviedli evanjelium. Schopnosť vytrhávania duší diablovej môže celkom zastaviť kráľovstvo temnosti v danej oblasti a dokonca v národe.

Či uzdravenie človeka pri Peknej bráne nevyvolalo hluk v Jeruzaleme, čo sa zakončilo uväznením Petra a Jána? Vyučovanie v Efeze spôsobilo vzburu proti Pavlovi a nepokoje v celom meste. Kvôli jednému vyučovaniu prišiel Štefan o svoj život.

Kráľovstvo nepriateľa trápi nielen duchovný boj na úrovni teritoriálnej, ale aj šírenie svetla evanjelia.

Isté božské plány majú úzke spojenie s utrpeniami ako: strata niekoho milovaného, majetku alebo vážna choroba. Tieto udalosti nemôžu byť chápané ako diablovej odvety.

Za príklad nám môže poslúžiť spôsob, akým Ježiš ustanovil svoju Cirkev v prvých vekoch. Rozširovanie evanjelia bolo vykúpené krvou mučeníkov, hádzaných levom na zožratie. Križovaní, pálení zaživa, trýznení a predsa si nemysleli: *Prestaňme chodiť na tie kresťanské stretnutia, aby nás diabol nezabil*. Naopak, čím viac boli prenasledovaní, tým viac sa vylievala Božia moc a zbory rástli.

Prelievanie krvi mučeníkov zohralo rozhodujúcu úlohu v tvorení prvej cirkvi, čo jej dovolilo pretrvať až do dnešného dňa. Božie plány sú nekonečne múdrejšie od našich.

Každá mučenícka smrť oslabilá až do úplného zničenia rímske cisárstvo. To bola skutočne vysoká úroveň strategického duchovného boja. Pre ľudí je strata života veľkou tragédiou, ale v Božích očiach je to privilégium.

Duchovný boj vediem už 17 rokov a utrpela som všetky možné straty, zahrňujúc do toho majetok a milovaných, ktorých Pán povolal k sebe. Stratila som moju najbližšiu a milovanú sestru dvojčičku. Viem naisto, že to nemalo nič spoločné so svojvoľnou diablovou odvetou. Pre mňa to bola časť slávneho Božieho plánu.

Pamätám si, keď moja sestra Mercedes odišla do slávy, Boh mi jasne povedal: *V posledných časoch organizujem mocnú armádu, ktorá bude spolupracovať s mojimi anjelmi. Jedna z vás musí bojovať z nebies a druhá na zemi. Ona bola tou šťastnejšou!*

Nestratila som nič, ani diabol mi nič nezobral. Mercedes, plná slávy, čaká na mňa s otvorenou náručou a celkom iste sa prihovára za všetky moje bitky. Moja sestra jednoducho zmenila adresu a uvidím ju znovu za niekoľko rokov. V Ježišovi nebo a zem sú jedno.

Vo vojne, ktorú má Boh pod kontrolou, sa diabol nemôže mstiť. O tejto hlbkej pravde na tému duchovného boja budem hovoriť v ďalšej časti tejto knihy.

Ešte raz opakujem, problém spočíva v našom ľudskom, ohraničenom vnímaní Božieho poriadku. Žijeme vo veku technického pokroku, kedy skoro všetko je riešené stlačením gombíka. Ustavične prinášame takéto princípy do cirkvi a skúšame podľa nich určovať Božie kráľovstvo na zemi. Chceme „technologické evanjelium“, vďaka ktorému môžeme svet zaplniť Božou slávou stlačením gombíka. Hľadáme evanjelium požehnania a úspechu v posolstvách, ktoré sú milé pre ucho. To propaguje úspech, ale výlučne v kategóriach tohto sveta, ktorého vytúženým cieľom je mať: pokoj, bezpečnosť a všetko bohatstvo.

Toto je obraz cirkvi, ktorú Boh ukázal Jánovi v Zjavení, keď hovoril o cirkvi v Laodicei. Zdôraznil, že dokonca bohatá cirkev a bez žiadnych materiálnych potrieb, môže byť v Jeho očiach biedna, úbohá, slepá, nešťastná a nahá.

Je úžasný fakt, že cirkev sa stala ľahkou korisťou pre diabla, ktorý klamúc a strašiac snaží sa naplniť ju strachom. A často dosiahne svoj cieľ. Nakoniec sa cirkev stala ľahostajná, zdesená, egoistická a takmer úplne stratila svoj pravý súcit.

Prepáčte mi, že píšem týmto spôsobom, ale Boh chce cirkev previesť na nové úrovne. Túži jej dať hlbšie porozumenie a väčšiu moc, preto je pre nás najpodstatnejšou vecou vykonanie radikálnych zmien vo svojom živote a opravdivé zmierenie sa so skutočnosťou duchovného boja.

Kapitola VI

Je to dielo Božie, či útok nepriateľa?

*Podďajte sa tedy Bohu a sprotivte sa diablove
a utečie od vás. Priblížte sa Bohu a priblíži
sa vám. Umyte ruky, hriešnici a očistite
srdcia, vy, ktorí ste dvojakej mysle.*

/Jak.4:7-8/

A. Duchovný boj nás vystavuje Božej spravodlivosti a Jeho sláve

Nemôžeme hovoriť o vojne s vrchnosťami, neberúc do úvahy fakt, že každú bitku začína Boh. My nerozhodujeme o časoch a dobách, to závisí len od Neho. On presne určuje čas vojny v nebeských oblastiach. Je úzko spojený s ustanovením Jeho súdu a Jeho spravodlivosti.

Vojna je vždy súdom, ktorý Boh dopúšťa, aby:

- priniesol oslobodenie utláčaným
- vylial trest, alebo zničenie na tyranov utláčaných
- ustanovil svoju spravodlivosť

Jestvujú isté podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohla byť ustanovená Božia spravodlivosť. Hlavnou túžbou Boha je to, aby bola Jeho spravodlivosť upevnená na danom území a aby sa na tom mieste mohla prejavovať celá dobrota Božieho kráľovstva.

*Hospodin kraľuje! Nech plesá zem! Nech sa
radujú ostrovy! Oblak a mrákava je vôkol neho;
spravodlivosť a súd postaťou jeho trónu. Oheň
ide pred ním a vôkol páli jeho protivníkov.
Nebesia oznamujú jeho spravodlivosť a všetky
národy uvidia jeho slávu.*

/Žalm 97:1-3, 6/

Tento žalm nám ukazuje na hlavnú zásadu, ktorá pomáha porozumieť, akým spôsobom Boh preberá iniciatívu vystupujúc proti svojim nepriateľom. Keď pristupujeme do boja, musíme predovšetkým

hľadať prejav Božieho trónu v tom konkrétnom mieste. To vyžaduje veľa príhovorných modlitieb, pôstov a pokorných prosieb svätých. Zakaždým, keď On počuje úprimný krik, začína zjavovať prorokom svoj trón. Keď to už nastane, môže Boží ľud k Nemu pristúpiť a prosiť o odsúdenie svojich nepriateľov.

História vyslobodenia Izraela z Egypta ukazuje, že Boh čakal až dosiahne zlo Amorejcov svoje vrchol. To bol čas na vyliatie súdu. Cez 400 rokov počúval plač ujarmeného národa, aby sa potom zjavil Mojžišovi v horiacom kre.

A Hospodin riekol Abrahámovi: Vezď istotne, že tvoje semeno bude pohostínom v zemi, ktorá nebude patriť im a budú im, ľuďom tej zeme, slúžiť a budú ich trápiť štyristo rokov. Ale aj národ, ktorému budú slúžiť, ja budem súdiť, a potom vyjdú s veľkým majetkom. Ale štvrté pokolenie sa navráti sem, lebo ešte doteraz nie je doplnená nepravosť Amoreja.

/I.Moj. 15:13-14, 16/

Neobvykle dôležité je porozumenie toho, že skôr ako začneme akúkoľvek bitku, musíme sa stretnúť s Božou slávou a uzrieť Jeho trón. Naučila som sa, že do boja musím vždy pristupovať s bážňou a trasením pred Bohom.

Uvedomenie si páľčivých problémov ľudí okolo nás a prítomnosť démonickéj vrchnosti v danom mieste nás posunuje do okamžitého boja. V takejto situácii je jednako nevyhnutnou vecou schopnosť čakania na Boha. Iba keď sa zjaví Jeho sláva, máme istotu, že môžeme ísť do bitky.

Boh nám chce dnes zverovať národy, lebo je to čas veľkej žatvy a oslobodenia celej zeme. Okrem toho treba pamätať na to, že On je Kráľom a Najvyšším Veliteľom svojich vojakov.

Pred dobytím zasľúbenej zeme Jozue prežil nadprirodzené stretnutie s Kniežaťom zástupov Hospodinových.

A stalo sa, keď bol Jozua pri Jerichu, že pozdvihol svoje oči a videl, že hľa, stojí naproti nemu nejaký muž a jeho vytasený meč v jeho ruke. A Jozua išiel k nemu a povedal mu: Či si ty za nás a či za našich protivníkov? A muž odpovedal: Nie, lebo ja som knieža vojska Hospodinovho; teraz som prišiel. Vtedy padol Jozua na svoju tvár na zem a klaňal sa a povedal mu: Čo

*hovorí môj pán svojmu služobníkovi?
A knieža vojska Hospodinovho riekol Jozuovi:
Sozuj svoju obuv zo svojich nôh, lebo
miesto, na ktorom stojíš, je sväté. A Jozua
urobil tak.*

Vyššie uvedený citát veľmi jasne ukazuje, že v boji Izraelitov o zaslúbenú zem sa zúčastnil sám Ježiš, čoho dôkazom je Jeho odpoveď na otázku, do ktorého tábora patrí. On neprišiel, aby podporoval ľudí, ale prišiel, aby vykonal svoju spravodlivosť.

Rick Joyner, Boží prorok, píše vo svojej knižke *Posledná bitka* o tom, čo mu Ježiš povedal: *Keď ja súdim, nejde mi o odsúdenie ani o ospravedlnenie, ale o nastolenie spravodlivosti. Spravodlivosť je dosiahnuteľná jedine v jednote so mnou. Keď som sa ukázal Jozuovi ako Veliteľ Hospodinovho zástupu, prehlásil som, že nie som ani na jeho strane, ani na strane nepriateľov. Nikdy neprichádzam, aby som držal niekomu stranu. Keď ja prichádzam, prichádzam prevziať všetko, nie len jednu stranu. Pred tým, než mohol vstúpiť Izrael do zaslúbenej zeme, som sa objavil ako Veliteľ Hospodinovho zástupu. Cirkev má teraz pred sebou vojsť do svojej zaslúbenej zeme a Ja sa znovu objavím ako Veliteľ Hospodinovho zástupu. Až sa tak stane, odstránim všetkých, ktorí viedli môj ľud ku straníctvu proti svojim bratom. Moja spravodlivosť neprichádza strátiť v ľudských konfliktoch, dokonca ani nie v konfliktoch môjho vlastného ľudu. Čo som robil pre Izrael, robil som aj pre jeho nepriateľov, nie proti nim. Moju spravodlivosť nevidíš, pretože sa dívaš svojím pozemským, dočasným pohľadom. Aby si mohol chodiť v mojej autorite, musíš vidieť moju spravodlivosť, lebo spravodlivosť a právo sú základom môjho trónu.*

Obrezanie a posvätenie, je nevyhnutné pre každého, kto sa zúčastňuje v boji.

Obráť pozornosť na to, aké slová boli povedané k Mojžišovi a Jozuovi pred veľkým súdom ich nepriateľov. *Sozuj svoju obuv so svojich nôh, lebo zem, na ktorej stojíš, je svätá.* Vyzutie obuvi symbolizuje úplné poddanie sa a prijatie Božích podmienok. Mojžiš a Jozue vedeli, že sa musia stratiť v Bohu a Jeho svätosti, plnej slávy, aby zvíťazili nad svojimi nepriateľmi.

Takým spôsobom sa prejavuje Boží trón, skadiaľ sú vydávané rozkazy vykonania trestu – miesto Jeho vlády. Božia spravodlivosť a sláva sú angažované v ničení utláčateľov. Tento princíp vidíme počas súdu nad veľkým Babylonom v knihe Zjavenia.

Potom som videl iného anjela, zostupujúceho z neba, ktorý mal veľkú moc a zem bola osvietená od jeho slávy. A skríkol silne, veľkým hlasom a hovoril: Padol, padol veľký Babylon a stal sa bývaniskom démonov a žalárom každého ducha nečistého a žalárom každého vtáka nečistého a nenávideného. Preto jedného dňa prídu jeho rany, smrť a žiaľ a hlad a bude spálený ohňom, lebo je silný Pán Boh, ktorý ho súdi.

/Zj. 18:1-2,8/

Vidíme tu anjela Jeho slávy začínajúceho súd nad veľkou smilnicou. Približujúc tieto princípy chcem ukázať, že nemôžeme prosiť o pomstu na našich nepriateľoch, kým neporozumieme, ako pôsobí Božia spravodlivosť, súd a sláva. Kým Boh odsúdi našich nepriateľov, Jeho spravodlivosť sa najprv dotkne nás.

Počas boja je zdrvivou a ničiacou silou, ktorá ničí nášho nepriateľa, Božia sláva.

V Božej neprítomnosti je každá nečistá vec spaľovaná a ničená, preto Hospodinova armáda musí byť svätá a vnorená v Jeho veľkoleposť slávy. Nemyslíte si, že sa diabol môže priblížiť k Božej sláve.

Keď nás Boh povolal do boja na strategických teritoriálnych úrovniach, prakticky nebolo nikoho, koho by sme mohli nasledovať. Boli sme priekopníkmi *vo veciach, ktorých oko nevidelo, ucho nepočulo, ani na ľudské srdce nevstúpilo.*

Na začiatku toto povolanie vyžadovalo ohromnú poslušnosť. Bolo to podobné ku skoku z útesu. Mali sme jedine vieru, že Boh bude čakať s otvorenou náručou, aby nás zachránil od pádu. Teraz si uvedomujem, že sme urobili veľa omylov, ale vďaka Jeho milosti a milosrdenstvu sme boli vyškolení na generálov mocnej armády, ktorú on chce vzbudiť.

Počas tréningu sa Boh stával menej zhovievavý a Jeho požiadavky vzrastali. Za skoršie omyly sme začali byť napomínaní. Boli sme poddaní disciplíne, aby sme vedeli, ako neskôr školiť iných.

Po čase som si uvedomila, že je niečo, čo sa systematicky stáva po každej vojne. Počas boja sme boli oblečení vo veľmi mocné svetlo. Toto svetlo bola Božia moc, ktorá nám dovoľovala zvíťaziť. Na konci každej bitky sa to isté svetlo vracalo k nám a ukazovalo náš hriech a všetky možné zlé motivácie. Keď sme sa vracali z bitky, nemohlo nič zostať skryté, boli sme vystavení Božiemu svetlu. Bolo to tak zrejmé, že starostlivosť o stupne osobnej svätosti každého z nás sa stal vojenským rozkazom.

Taktiež som pozorovala, že stupeň húževnatosti boja, ako aj síl teritoriálnych vrchností bol úmerný k stupňu prejavujúcej sa Božej slávy.

Neskôr som si uvedomila, že stupeň prejavujúcej sa Božej slávy mal spojenie nielen s bojom proti Božím nepriateľom, ale taktiež s nami. Božia sláva nás porovnávala, aby sme vyskúšaní mohli bojovať. **Svetlo ukazuje hriech a sláva ho ničí.**

Boh nás posväcoval bolestným, ale nádherným spôsobom. Každé stretnutie s Božím svetlom /ako to ja nazývam/, odhaľovalo v nás naše nesprávne motivácie a previnenia, ktoré sme skôr nepozorovali. To nás nútilo činiť pokánie a vyznávať vlastné hriechy. Sláva bola skúškou ohňa. Z jednej strany Boh odsudzoval našich nepriateľov, z druhej strany nás očisťoval a preskúšaval. Cena boja sa bola veľmi vysoká, ale sláva zjavovala nádherný Boží majestát.

Po takejto skúsenosti nás sláva začala zjednocovať s Bohom. Často sme Ho videli tvárou v tvár a veľakrát sme boli braní do neba. Od tej chvíle boli moje stretnutia s drahým Učiteľom a Kráľom početné. Nezamenila by som tieto nebeské poklady za nič na svete.

On ma naplnil veľkou múdrosťou a dal porozumieť duchovnému boju. Teraz skutočne viem, že keď **Boh vedie vojnu, diabol nemôže zaútočiť**. Keď je uvoľňovaná sláva Najvyššieho nad územiami neprávosti, verte mi, satan už nemôže nič urobiť. Ako hovorí Písmo:

Podďajte sa tedy Bohu a sprotivte sa diablovi a utečie od vás. Priblížte sa Bohu a priblíži sa k vám. Umyte ruky, Hriešnici a očistite srdcia, vy, ktorí ste dvojej mysle.

/Jak.4:7-8/

Čo myslíte, čo robí satan, keď je súdený cez Božiu slávu? Pamätajte, že zakaždým, keď sa mu budete protiviť, on uteká. Uistujem vás, poslednou vecou, ktorú by chcel vtedy urobiť, je odvrátenie.

Keď podnikáte boj telesným spôsobom, nečakajúc na Božie znamenie – bojte sa – útok nepriateľa určite nastane. Nejde len o zmluvu diabla, ale taktiež o Božiu reakciu. Občas musíme obetovať osobné a materiálne blaho, aby sa mohlo Božie požehnanie a spravodlivosť zjaviť v našom živote. Vďaka tomu môžeme uvidieť všetky zlé cestičky v našom živote, čo by sme v inom prípade nevideli.

Spomínam si, že bol taký boj, po ktorom som stratila najlepšieho priateľa. Veľmi sa ma to dotklo. Boh mi ukázal, že toto priateľstvo ničilo moje predurčenie v Ňom. On je teraz s Pánom a ja som duchovne

vzrástla. Niektorí by povedali, že to bola obeť vojny a útok satanov, ale pravda je taká, že Boh ma oslobodil a zdokonalil môj život.

Ako ľudia sme závislí od výhod života a svetských vecí. Teda vidíme takých ľudí, ktorí si svoj majetok, rodiny a deti vážia viac, než Boha: Svoje šťastie robia závislým na nich. Boh, chcúc vyplniť svoje povolanie v ich živote a pozdvihnúť na vyššie úrovne slávy, potriasa týmito základmi. Toto nie je diablove dielo, ale Božie a vyplýva z Jeho lásky k nám.

Jeden raz, po návrate z veľkej bitky, bola u jednej z mojich bojovníčok potvrdená rakovina maternice. Táto žena mala muža, ktorý ju obťažoval a zrádza, veľmi ju to citovo zranilo. Odpustila mu, ale choroba ju prinútila, aby znovu začala skúmať svoje srdce. Počas procesu uzdravovania jej Boh ukázal každý kútik duše. Ukázalo sa, že odpustenie nebolo úplné a spôsobilo chorobu. Boh uzdravil každú citovú ranu spojenú s jej sexuálnym životom. Odpustila mužovi a zvíťazila nad chorobou. Vďaka tomu v nej Boh vytvoril statočné srdce a môže vzdorovať každému protivníkovi. Dnes vedie mocnú službu, pomáha stovkám ľudí, zviazaných narkotikami, vandalizmom a čarami. Táto žena s veľkou odvahou sa stretla s Božou slávou a vyšla zo skúšky víťazne.

Tieto „strašné, nádherné“, ale zároveň očisťujúce skúsenosti, nám dovoľujú dosiahnuť primeranú hodnosť, aby sme bojovali v nebeských oblastiach.

Autorita sa formuje v ohni. To je teologická definícia Kristovho víťazstva. Nie je slávnejšia chvíľa od tej, kedy nás Boh zoberie za ruku a povie:

Hľa, stojím pri dveriach a klepem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať sním a on so mnou.

/Zj.3:20/

Takáto odmena je pre tých, ktorí víťazia – prestávajú byť vlažní, končia s miernosťou a konformizmom /snaha po zjednotení, prispôsobovaní sa/, v ktorom bola cirkev v Laodicei.

Cirkev volá k Bohu, aby sa prejavil a vylial súd na Jeho nepriateľov. On určite príde, aby ustanovil svoju spravodlivosť medzi národmi, ale najskôr nás vyskúša v ohni svojej slávy.

Hľa, posielam svojho anjela a upraví cestu pred mojou tvárou. Príde náhle do svojho domu Pán, ktorého vy hľadáte a anjel zmluvy, po ktorom túžite, hľa, príde, hovorí Hospodín zástupov. Ale kto znesie deň jeho príchodu,

a kto obstojí, keď sa ukáže?! Lebo on je ako prepaľujúci oheň a ako lúh práčov. A bude sedieť prepaľujúc a prečisťujúc striebro a tak prečistí synov Léviho a očistí ich ako zlato a ako striebro a budú Hospodinovi, donášajúc obetný dar obilný v spravodlivosti. Vtedy bude príjemný Hospodinovi obetný dar obilný Júdu a Jeruzalema ako za dní drevného veku a ako za dávnych rokov. A priblížim sa k vám na súd a budem rýchlym svedkom proti čarodejníkovi, proti cudzoložníkovi a proti krivoprišažníkovi i proti tým, ktorí utiskujú čo do mzdy nájomníka, vdovu a sirotu a krivdia pohostínovi a neboja sa ma, hovorí Hospodin Zástupcov.

/Mal.3:1-5/

B. Môže skutočne diabol viesť protiútok, keď už vojnu vyhral Boh?

V predchádzajúcich kapitolách som povedala, že diabol nemôže zaútočiť, lebo bitku už vyhral Boh. Napriek tomu, kdekoľvek som, vždy sa stretnem s otázkou: *Ak začneme vojnu, tak akým spôsobom sa máme brániť pred protiútokom?*

Ak začneme dôkladne skúmať túto otázku v Slove, ktoré je našim základom, uvidíme, že nebola taká bitka, v ktorej Boh zvíťazil a diabol mohol ďalej útočiť.

Podmienky, ktoré musia byť splnené, aby sme zvíťazili:

- uvoľnenie Božieho slova cez prorokov o vydaní nepriateľov do rúk Jeho armády
- poslušnosť a svätosť Božieho ľudu

Zakaždým, keď Boh vyhral vojnu, nepriateľ bol celkom zničený a porazený. Keď Boh vyhráva bitku, víťazí raz a navždy.

Ukazuje na to skutočnosť, ktorá nás obklopuje. Porazení nemajú čo povedať. Jednako to neznamená, že už nebudú žiadne konflikty – budú iné a za iných podmienok.

Rozoberajúc prehry Izraela v Biblii, vidíme ich nasledujúce príčiny:

- boj z vlastných síl, bez radenia sa s Bohom
- Boh oznámil porážku Izraela a vojna bola súdom nad ním
- stiahnutie Izraela z bitky, bez strát, po obetovaní nepriateľovho prvorodeného

/II.Kráľ.3:27/

C. Útoky počas vojny

Keď sme počas vojny ponorení do Božej slávy, verím, že diabol nemôže viesť protiútok. Inou vecou je čas pred bitkou, alebo v čase príprav do boja – vtedy môže diabol uderiť.

Z mojich skúseností z mnohých vojen vyplýva, že diabol môže zaútočiť pred bojom. Urobí všetko, aby nás presvedčil, že nemusíme povstávať do boja. V čase príprav, kedy sa ešte Božia sláva nezačala zjavovať, sme vystavení strelám toho zlého.

Ovládnutie svojich emócií pred bojom je jednou z najťažších častí bitky. Keď do boja vstúpi Boh a jeho anjeli, boj sa stane nádherným prežitím a ľahšie ho znesieme. Samozrejme, niekedy je vysilujúci, vyžaduje neobvyklú zanovitosť a veľa odvahy, napriek tomu je plný slávy.

Stáva sa, že sme napádaní od začiatku do konca boja. A jednako si myslím, že keď zostaneme vnorení v Ježišovi, v zjavenej sláve Jeho majestátu, budeme nedotknuteľní. Niekedy počas boja je zjavená Božia sláva tak mocná, že nepriatelia namiesto nás napadajú seba navzájom. V takej situácii nám zostáva len chváliť Boha.

Ako prvú musíme bojovať bitku viery a odoprieť diabolský odpor. To je úvod, počas ktorého Boh pripravuje svoju armádu. On vyhladzuje náš charakter a dáva svoju autoritu, aby nás urobil schopných k víťazstvu. Deje sa tak zakaždým, keď si bitka vyžaduje založenie plnej výzbroje Božej a použitie Jeho moci.

Nasledujúcou etapou bude tréning, podobný vojenskému. Tí, ktorí ním neprejdú, nebudú pripravení do bitky.

Pred výpravou na Mount Everest sme cvičili vysokohorské horolezectvo a fyzicky sme trénovali. Taktiež ustavične prebiehala bitka viery o zabezpečenie financií na toto podujatie.

Náklady na evanjelizačné kampane sú niečím samozrejším, ináč to bolo s horským horolezectvom. To od nás vyžadovalo veľkú vieru. Popri tom ma diabol trápil srdcovými bolesťami, ktoré vážne sťažovali putovanie. Okrem toho na nás útočili takmer všetky druhy duchov, vyvolávajúc strach a týmto spôsobom sa nás usilovali odradiť od nášho plánu. Aj v Tele Kristovom sa zhromaždila silná opozícia proti mne. Našťastie Boh mal nad všetkým kontrolu.

Keď sme konečne došli do Nepálu, aby sme začali bitku, boli sme v stave uveriť každému druhu zázraku. Boli sme v stave odoprieť každý útok, pretože naša viera bola nepremožiteľná.

Na ľadovcoch, kde sa nachádzali naše tábory, nás skúšali zabiť, využívajúc rôzne príležitosti „Chods“, ale nemohli sa nás dotknúť. Podľa vyšetrovania Georga Otisa jr. „Chods“ sú najmocnejšími a najnebezpečnejšími čarodejníkmi na zemi.

Keď sme vyšli do výšky 5 800 metrov, jeden z našich vojakov ochorel na opuchlinu mozgu. Bol umiestnený vo výškovej tlakovej kabíne a my sme celú noc bojovali v modlitbe o jeho život, až do chvíle zjavenia sa Božej moci. Vyšiel z toho víťazne, hoci musel zísť do výšky 4 000 metrov do tábora príhovorcov, vedeného Doris Wagnerovou.

Kým sme došli k nášmu cieľovému miestu – trónu temnosti – diabol pripustil smrteľný útok. Spustila sa na nás ohromná lavína. Vyzeralo to tak, ako keby sa zrútila polovica hory. Boh sa prejavil predivným spôsobom – náhle sa pred nami otvorila v ľade hlboká puklina, ktorá ju pohltila, nedovoliac, aby sa nám stala krivda. Sláva Bohu!

Nie je spôsob ako vymenovať všetky zmarené útoky zlého cez Ježiša.

Chcem zdôrazniť, že boj vyžaduje: porozumenie, vieru, vytrvalosť, svätosť, veľkú odvahu a úplnú poslušnosť, hotovú aj na smrť.

Výsledok boja nie je vždy hneď viditeľný. Jednako nie je väčšej odmeny, než pozeranie na jeho výsledky: prebudenie, celé mestá prijímajúce evanjelium, Božia sláva zjavujúca sa v najťažších kútoch zeme k získaniu.

D. Boj v nebeských oblastiach a víťazstvo

V posledných časoch Boh nepochybne povoláva svojich verných a vybraných do boja, aby oslobodili národy. Boj je skutočný a nebezpečný. Jednako pohľad na oslobodených zajatcov je hodný obetovania. Bojovali sme a zvíťazili sme.

Nemôžeme čakať v nekonečnosť na dosiahnutie dokonalej zrelosti, aby sme sa mohli zúčastniť v bitkách na vyšších úrovniach. Najdôležitejšou vecou je zachovanie príslušného poriadku v plnení všetkých princípov, predložených v tejto knižke. Ochrana a príslušná stratégia rozhodujú o víťazstve. Božia milosť vás vystrojí do všetkého, čo potrebujete – ona vás bude viesť k dokonalosti, až sa stanete veľkými bojovníkmi.

Hospodinovi hrdinovia, ako hovorí Izaiáš 13:3, to sú tí, ktorí sa veselia z Jeho vyvýšenia. Majú zvláštne miesto v Božom srdci. Boj po Jeho boku a pre Jeho najvyšší majestát vo vesmíre, to je najväčšie privilegium pre veriaceho.

Boží vojaci musia byť pripravení na to, že ich môže poprosiť o vykonanie úlohy dokonca za cenu života. Tak je formovaná pravá nevesta Baránkova, pre ktorú má veľkú odmenu.

Intímny vzťah s Ním a ustavičné zvelebovanie, to sú nevyhnutné prvky formovania Božej armády.

Chcem povzbudiť všetkých odvážnych Božích ľudí, aby išli dopredu. To sú tí, pre ktorých nie je na prvom mieste materiálne blaho a výhody tohto sveta, ale splnenie Božieho povolania. Zdvihnime spolu zástavu Jeho armády a pomôžeme školiť tisíce vojakov.

Na celom svete sú opravdiví bojovníci, ktorí sú vo svojich cirkvách nepozorovaní, zatiaľ čo ich túžbou je vidieť oslobodenie zeme, v ktorej bývajú. Hľadajú odvážnych, Duchom naplnených ľudí, ktorí by mohli byť pre nich vzorom. Takých, ktorých by mohli nasledovať. Zadržme vlnu strachu, ktorá zastavila Božie deti a ukážme cirkvi opravdivú, neomylnú Božiu moc.

*Lebo nám nedal Boh ducha bojzlivosti,
ale moci a lásky a zdravého rozumu.*

/II. Tim. 1:7/

Tréning

Hovorím ti, vyberaj si výlučne takých učiteľov, ktorí majú potvrdenú skúsenosť, rozpoznanie a porozumenie duchovného boja.

Je knižka, ktorú som napísala a ktorú používajú v mnohých biblických inštitútoch, pod titulom *Shaking the Heavens*, vydaná cez *Creation House*. Iná knižka, ktorú som napísala a ktorá je veľmi užitočná, je *Seated in Heavenly Places*, vydaná GM International.

Máme dostupných niekoľko video nahrávok, demonštrujúcich vedenie duchovného boja, kde je ukázaná vojna a jej začiatok. Niektoré z týchto pásk boli nahrávané dokonca počas opravdivého boja. Máme tiež široký výber sérii vyučovania na video a audio páskach.

Nakoniec by som chcela odporučiť niekoľko CD platní s pomazaným uctievaním. Vovedú ťa do uctievania a mocnej prítomnosti nášho Pána: *Sounds of Heavens a Glory to Your Name*, obidve kolektívu „Breath of God“.

Veľmi doporučujem celú kolekciu knižiek o duchovnom boji C. Petra Wagnera, publikovanú cez Regal Publications. Tiež knižky Cindy Jacobs, zvlášť *Dobyješ brány nepriateľa*. Doporučujem tiež knižku Hectora Torresa, napr. *Pulling Down Strongholds*, ako aj *Inner Healing and Deliverance* Guillermo Maldonado, ktorá je potrebným nástrojom v príprave do boja.